

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/122/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1117225363
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1117225363.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a členiek senátu JUDr. Nory Vladovej a JUDr. Dany Šiffalovičovej v právnej veci žalobcu: H. U. H., nar. XX. C. XXXX, bytom B.Á. XXXX/XX, XXX XX L., zastúpeného Mgr. Alicou Mendlovou, advokátkou, Riečna 2, 811 02 Bratislava, proti žalovanému: ADS PROPERTY, s. r. o., so sídlom Laurinská 2, 811 01 Bratislava, IČO: 47 679 212, zastúpenému Advokátskou kanceláriou RELEVANS s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, o určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod spis. zn. 28Cb/161/2017, o námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č. k. 28Cb/161/2017-987 zo dňa 21.09.2021, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 28Cb/161/2017-531 zo dňa 18.10.2018 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave konanie o námietke zaujatosti vznesenej žalobcom voči JUDr. Kataríne Bartalskej z a s t a v u j e .

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava I č. k. 28Cb/161/2017-987 zo dňa 21. 9.2021 z r u š u j e .

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 28Cb/161/2017-531 zo dňa 18.10.2018 p o t v r d z u j e .

Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca podaním doručeným Krajskému súdu v Bratislave dňa 29.01.2020 uplatnil v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava I pod spis. zn. 28Cb/161/2017, voči všetkým sudcom Okresného súdu Bratislava I, taktiež voči senátu Krajského súdu v Bratislave „2Cob“, ktorému bola predmetná sporová vec náhodným výberom pridelená na rozhodnutie o odvolaní žalobcu proti meritórnemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie č. k. 28Cb/161/2017-531 zo dňa 18.10.2018, a voči všetkým sudcom Krajského súdu v Bratislave námietku zaujatosti. Námietku zaujatosti odôvodnil žalobca tým, že existujú veľmi silné indície o zaujatosti konkrétnych sudcov Okresného súdu Bratislava I a Krajského súdu v Bratislave, pričom poukázal na komunikáciu medzi bývalým predsedom Okresného súdu Bratislava I JUDr. Vladimírom Sklenkom a H. F. z aplikácie Threema. Prepis tejto časti komunikácie týkajúcej sa konaní, v ktorých ako sporová strana vystupuje žalobca, jeho manželka B. F., obchodné spoločnosti ADS PROPERTY, s.r.o., Carlton Property, s.r.o., AREC 3, s.r.o., ARTHUR CONSULTING, s.r.o. a EQUITY TRUST, s.r.o., pripojil žalobca k námietke zaujatosti. Predmetná komunikácia podľa jeho názoru dosahuje také obľudné rozmery, že pôjde o dokonanie úplného rozkladu právneho štátu, ak pre tieto

zásadné podozrenia nebudú oba súdy kompletne vylúčené z rozhodovacej činnosti. Poukázal na to, že tieto prepisy boli opakovane uznané súdmi Slovenskej republiky za zákonne získaný dôkaz. Ide teda o zásadný dokument, v dôsledku ktorého sa otriasa v základoch dôveryhodnosť celého súdneho systému Slovenskej republiky, ale najmä dôveryhodnosť bratislavských súdov, najmä Okresného súdu Bratislava I a Krajského súdu v Bratislave. Má za to, že na základe doteraz uvedených informácií o konaní JUDr. Sklenku vo vzťahu k jeho osobe je zrejmé, že musia byť vo všetkých konaniach týkajúcich sa jeho osoby vylúčení všetci sudcovia Okresného súdu Bratislava I, nakoľko je nepochybné, že korupčné a osobné motívy tohto človeka, ktorý bol zároveň podpredsedom Okresného súdu Bratislava I a mohol mať tak dlhodobý vplyv na všetkých jeho sudcov, a to najmä na obchodnom úseku vylučujú, aby mohlo byť na danom súde garantované jeho ústavné právo na nezávislý proces. Keďže išlo v prípade osoby JUDr. Sklenku o podpredsedu súdu s podstatným vplyvom medzi sudcami obchodného úseku Okresného súdu Bratislava, je dostatočne dôvodný predpoklad, že sudca JUDr. Sklenka aktívnejšie a zásadným spôsobom ovplyvňoval rozhodovanie súdu vo všetkých kauzách, ktorých je intervenient sporovou stranou. Poukázal na všetky súdne konania, v ktorých bolo rozhodnuté v jeho neprospech, pričom zároveň v konaniach, v ktorých by malo byť rozhodnuté v jeho prospech, súd nekonal, resp. nekonal niekoľko rokov. Zaujatosť Okresného súdu Bratislava I je podľa žalobcu zrejماً aj po personálnych zmenách vo vedení súdu a to z nedávneho konania jeho predsedu.

2. Uznesením č. k. 2Cob/125/2019-921 zo dňa 26.01.2021 Krajský súd v Bratislave ako súd nadriadený rozhodol, že (I.) Sudkyne Okresného súdu Bratislava I JUDr. Katarína Bartalská, JUDr. Denisa Cviková, Mgr. Angela Balázsová a JUDr. Zuzana Mořovská Dobořová sú vylúčené z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej Okresným súdom Bratislava I pod spis. zn. 28Cb/161/2017 (II.). Sudcovia Okresného súdu Bratislava I JUDr. Antónia Bednarčík, Mgr. Jana Brídžiková, JUDr. Radovan Groman, JUDr. Lea Gubová, JUDr. Branislav Harabin, JUDr. Ivona Hrnčeková, JUDr. Andrea Hrnková, JUDr. Lukáš Ilenin, Mgr. Veronika Ileninová, JUDr. Dana Jelinková Dudžíková, JUDr. Ildikó Kohoutová, JUDr. Viera Marková, JUDr. Miriama Žáková, JUDr. Beata Bizořová, JUDr. Oľília Doláková, JUDr. Zuzana Doricová, JUDr. Daniela Drnáková, JUDr. Viera Hadrbulcová, JUDr. Marta Hireřová, JUDr. Zuzana Hlistová, Mgr. Martin Jenis, Mgr. Michal Kačáni, PhD., JUDr. Dana Káčerová, Mgr. Tomáš Kelner, JUDr. Roland Kemény, JUDr. Martina Liřková, Mgr. Ágnes Nagyová, Mgr. Mgr. Miriam Plavčáková, JUDr. Silvia Rovňáková, JUDr. Miroslava Saxová, Mgr. Katarína Škultétyová, Mgr. Pavol Tomík, JUDr. Eva Tulejová, JUDr. Michal Valent, JUDr. Ján Golian, PhD., JUDr. René Milták, JUDr. Eva Kresl, Mgr. Denisa Drůžková, Mgr. Zuzana Belanová, JUDr. Magdaléna Bořková, JUDr. Anamária Majerová nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na Okresom súde Bratislava I pod sp. zn. 28Cb/161/2017.

3. V odôvodnení rozhodnutia Krajský súd konštatoval, že skôr, ako bolo možné o predmetnej námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom vo vzťahu k všetkým sudcom Okresného súdu Bratislava I rozhodovať, bol spis predložený na rozhodnutie o námietke zaujatosti vo vzťahu k sudkyňiam senátu „2Cob“ Krajského súdu v Bratislave nadriadenému súdu. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením číslo konania 4Ndob/5/2020 zo dňa 08.04.2020 rozhodol, že sudkyne Krajského súdu JUDr. Oľga Bahníková, JUDr. Ľubica Kriřková a JUDr. Ľubica Břouřková nie sú vylúčené z prejednávania a rozhodovania sporovej veci, vedenej Krajským súdom v Bratislave pod spis. zn. 2Cob/100/2019. Vzhľadom na uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa tak Krajský súd v Bratislave ako súd nadriadený zaoberal následne tým, či sú dané dôvody pre vylúčenie všetkých sudcov Okresného súdu Bratislava I v zmysle 49 ods. 1 C.s.p.

4. Krajský súd preskúmal vyjadrenia sudcov Okresného súdu Bratislava I k predmetnej námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom (§ 55 C.s.p.) vrátane vyjadrenia predsedu Okresného súdu Bratislava I k žiadosti nadriadeného súdu zo dňa 29.09.2020 a na základe uvedeného mal v posudzovanej veci za preukázané:

- JUDr. Katarína Bartalská: nie je zaradená do rozhodovacej činnosti Okresného súdu Bratislava I, nakoľko jej bol rozhodnutím disciplinárneho senátu zo dňa 17.03.2020, právoplatným dňom 21.04.2020 dočasne pozastavený výkon funkcie sudkyne;
- JUDr. Denisa Cviková: nie je zaradená do rozhodovacej činnosti Okresného súdu Bratislava I, nakoľko jej bol rozhodnutím disciplinárneho senátu zo dňa 17.03.2020, právoplatným dňom 26.03.2020 dočasne pozastavený výkon funkcie sudkyne;
- Mgr. Angela Balázsová: nie je zaradená do rozhodovacej činnosti Okresného súdu Bratislava I, nakoľko jej bol rozhodnutím disciplinárneho senátu zo dňa 17.03.2020, právoplatným dňom 27.05.2020 dočasne pozastavený výkon funkcie sudkyne;

- JUDr. Zuzana Moťovská Dobošová: vo svojom vyjadrení uviedla, že sa cíti byť zaujatá, nakoľko žalobcu osobne pozná;
- Mgr. Mgr. Miriam Plavčáková: vo svojom vyjadrení uviedla, že sa cíti byť zaujatá, nakoľko pripravovala podklady a vyjadrenia k viacerým sťažnostiam a podnetom zo strany intervenienta a zároveň sa s ním vzhľadom na uvedené skutočnosti taktiež osobne stretla;
- JUDr. Ivona Hrčeková: dlhodobá práceneschopnosť;
- JUDr. Eva Kresl, Mgr. Denisa Drůžková, Mgr. Zuzana Belanová, JUDr. Magdaléna Bošková: čerpanie materskej dovolenky,
- JUDr. Annamária Majerová: výkon inej funkcie.

Sudkyne JUDr. Katarína Bartalská, JUDr. Denisa Cviková a Mgr. Angela Balázsová sú obvinené na základe výsledku vyšetrovania špeciálneho tímu, ktorý preveroval podozrenia z možných trestných činov sudcov a iných osôb z justičného prostredia, okrem iného, na základe informácií získaných z komunikácie v aplikácii Threema v mobilnom telefóne Mgr. H. F..

Ostatní sudcovia Okresného súdu Bratislava I sa vyjadrili tak, že vo veci sa necítia byť zaujatí.

5. Krajský súd uviedol, že v danom prípade je námietka zaujatosti postavená na poznatkoch (informáciách) získaných z aplikácie Threema a skutočnostiach, že sudkyne JUDr. Katarína Bartalská, JUDr. Denisa Cviková a Mgr. Angela Balázsová boli zadržané v rámci akcie Búrka a uvedeným osobám bolo vznesené obvinenie na základe výsledku vyšetrovania špeciálneho tímu, ktorý preveroval podozrenia z možných trestných činov sudcov a iných osôb z justičného prostredia okrem iného na základe informácií získaných v aplikácii Threema a výpovede sudcu Sklenku. Vo svetle všetkých verejne dostupných informácií, rešpektujúc prezumpciu neviny, Krajský súd v Bratislave považoval za nevyhnutné eliminovanie akýchkoľvek legitímnych pochybností, týkajúcich sa možnej absencie nestrannosti a nezaujatosti zákonného sudcu, ktoré by mohli vzniknúť v súvislosti s rozhodovaním predmetného sporu.

6. S poukazom na uvedené skutočnosti Krajský súd v Bratislave vo vzťahu k sudkyňiam JUDr. Kataríne Bartalskej, JUDr. Denise Cvikovej a Mgr. Angele Balázsovej, ktoré majú na základe právoplatných rozhodnutí disciplinárneho senátu dočasne pozastavený výkon funkcie, konštatoval, že v danom prípade je dôvod pre ich vylúčenie z prejednávania a rozhodovania sporovej veci, vedenej Okresným súdom Bratislava I pod spis. zn. 28Cb/161/2017. Rovnako tak vo vzťahu k JUDr. Zuzane Moťovskej Dobošovej dospel nadriadený súd k záveru, že s ohľadom na jej vyjadrenie k námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom, v zmysle ktorej sa subjektívne cíti byť zaujatá z dôvodu, že sa osobne so žalobcom pozná, sa vyžaduje jej vylúčenie z prejednávania a rozhodovania predmetnej sporovej veci. Krajský súd mal vo vzťahu k sudkyňi Mgr. Mgr. Miriam Plavčákovej, ktorá sa subjektívne cíti byť zaujatá z dôvodu, že pripravovala podklady a vyjadrenia k viacerým sťažnostiam a podnetom zo strany intervenienta a zároveň sa s ním vzhľadom na uvedené skutočnosti taktiež osobne stretla, za to, že uvedená formulácia dôvodu jej zaujatosti neobstojí, nakoľko pri zohľadnení vyššie uvedenej tzv. teórie zdania (ods. 13 odôvodnenia) nie je nijakým relevantným spôsobom zjavné, že by jej pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom, intervenientovi alebo osobám zúčastneným na konaní, s poukazom na predmetnú argumentáciu dosahoval taký charakter alebo intenzitu, že by napriek zákonom ustanovenej povinnosti nemohla rozhodovať nestranne a nezávisle (čl. 144 ods. 1 Ústavy SR), preto z prejednávania a rozhodnutia predmetnej sporovej veci vylúčená nie je.

7. Vo vzťahu k ostatným sudcom Okresného súdu Bratislava I, menovaným vo výroku II výrokovej časti uznesenia (k sudkyňi Plavčákovej vid' ods. 16 odôvodnenia), o ktorých nadriadený súd rozhodoval s poukazom na ustanovenie § 55 C.s.p., mal Krajský súd za to, že ani u jedného z nich nebol zistený žiadny objektívne existujúci zákonný dôvod pre ich vylúčenie, pričom rovnako tak ani z vyjadrení menovaných sudcov nevyplývajú žiadne relevantné skutočnosti pre aplikovanie ustanovenia § 49 ods. 1 C.s.p. Konkrétne vo vzťahu k JUDr. Ivone Hrnčekovej, ktorá je dlhodobo práceneschopná, JUDr. Annamárii Majerovej, ktorá toho času vykonáva inú funkciu a sudkyňiam, ktoré čerpajú materskú dovolenku, nadriadený súd dodal, že hoci sa z uvedených objektívnych dôvodov k predmetnej námietke zaujatosti nevyjadrili, rovnako tak ani u jedného z uvedených sudcov nebol zistený žiadny objektívne existujúci zákonný dôvod pre ich vylúčenie. Navyše, ani u jedného zo sudcov uvedených vo výroku II výrokovej časti tohto uznesenia nebol zároveň zo strany žalobcu nijakým relevantným spôsobom preukázaný ich pomer k prejednávanej sporovej veci, ani k sporovým stranám, resp. ich zástupcom, samotnému

žalobcovi alebo osobám zúčastneným na predmetnom konaní. Vzhľadom na to, že v danom prípade neboli zistené odôvodnené pochybnosti o ich nezaujatosti, Krajský súd v Bratislave uplatnenej námietke zaujatosti žalobcom vo vzťahu k sudcom, menovaným vo výroku II nevyhovel a rozhodol, že ostatní sudcovia z prejednávania a rozhodovania sporovej veci, vedenej Okresným súdom Bratislava I pod spis. zn. 28Cb/161/2017 vylúčení nie sú.

8. Na základe ústavnej sťažnosti sťažovateľa obchodnej spoločnosti ADS PROPERTY, s.r.o., Laurinská 2, Bratislava, IČO 47 679 212 Ústavný súd Slovenskej republiky Nálezom IV.ÚS 429/2021-128 zo dňa 21.12.2021 rozhodol, že uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 Cob 125/2019-921 z 26. januára 2021 bolo porušené základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, základné právo nebyť odňatý zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a jeho právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 Cob 125/2019-921 z 26. januára 2021 vo výroku I vo vzťahu k sudkyňi JUDr. Kataríne Bartalskej zrušuje a vec vracia Krajskému v Bratislave na ďalšie konanie.

9. Ústavný súd v prvom rade konštatoval, že dôvodom na vylúčenie sudcu podľa § 49 ods. 1 CSP je jeho konkrétny a individualizovaný pomer k sporu, stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní. Kritériom vylúčenia je buď osobná zaujatosť sudcu (subjektívny test nezaujatosti), alebo objektívna okolnosť spôsobilá vyvolať u vonkajšieho nestranného pozorovateľa pochybnosť o nezaujatosti sudcu (objektívny test nezaujatosti), avšak vždy v intenciách pomeru definovaného v predchádzajúcej vete. Z pohľadu objektívneho testu nezaujatosti nie je v konaní o odvolaní alebo dovolaní dôvodom na zrušenie rozhodnutia pre rozhodovanie vylúčeným sudcom vznesenie obvinenia alebo odsúdenie týkajúce sa výkonu funkcie sudcu v inej veci, než o ktorej sa má rozhodnúť, pokiaľ nie sú vo vzťahu k preskúmvanej veci preukázané konkrétne vecné alebo personálne súvislosti relevantné v zmysle § 49 ods. 1 CSP. Takému záveru zodpovedá aj znenie § 397 písm. c) CSP, keď dôvodom prípustnosti žaloby o obnovu konania je rozhodnutie v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, čo platí len pre rozhodnutie v konkrétnej veci. Deformáciu rozhodovania teda zákon automaticky neprezumuje vo vzťahu k rozhodnutiam (veciam) nedotknutým odsudzujúcim rozsudkom vyhláseným pre trestný čin sudcu. Krajský súd uznesenie o námietke zaujatosti v jeho relevantnej časti neodôvodnil ústavne konformnými dôvodmi zodpovedajúcimi reáliám dotknutého konania. Inými slovami z predmetného uznesenia krajského súdu nevyplývajú žiadne zákonné dôvody, na základe ktorých krajský súd dospel k rozhodnutiu o vylúčení konkrétnych troch sudkýň okresného súdu, ktoré by sa týkali prejednávanej veci. Na tento záver nemá relevantný vplyv trestné stíhanie sudkyne okresného súdu, ktorou vyhlásený rozsudok je predmetom odvolacieho konania, keďže jej trestné stíhanie sa týka inej veci (aj bez ohľadu na to, že je v aktuálnom štádiu pokryté prezumpciou neviny). To platí bez ohľadu na aktuálnosť, avšak pre predmetné konanie mimoprocesnú okolnosť problematiky korupcie verejných činiteľov. Ústavný súd v súvislosti s návrhom sťažovateľa na zrušenie uznesenia o námietke zaujatosti a vrátenie veci krajskému súdu dospel k záveru, že pre dosiahnutie nápravy vo veci je nevyhnutné, aby tomuto návrhu vyhovel a to v nevyhnutnom rozsahu týkajúcom sa prejednávanej veci a teda dotknutej sudkyne.

10. Uznesením Okresného súdu Bratislava I č.k. 28Cb/161/2017-98 zo dňa 21.9.2021 bolo prerušené konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I pod č.k. 28Cb/161/2017 do právoplatného skončenia konania vedeného na Ústavnom súde pod sp. zn. IV. ÚS 429/2021. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že konajúci súd v rámci úradnej činnosti zistil, že Ústavný súd SR prijal na ďalšie konanie v celom rozsahu sťažnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 2Cob/125/2019-921 zo dňa 26.01.2021 a č.k. 2Cob/125/2019-925 zo dňa 26.01.2021, ktorými odvolací súd vylúčil JUDr. Katarínu Bartalskú z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci a zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súd preto dospel k záveru, že je nevyhnutné prerušiť toto konanie, a to z dôvodu, že v prípade zrušenia rozhodnutia Odvolacieho súdu, ktorým zrušil rozsudok súdu prvej inštancie, bol by povinný opätovne vo veci konať odvolací súd (nie súd prvej inštancie) a to na podklade podaného odvolania. Akékoľvek úkony súdu prvej inštancie by tak v tomto konaní boli predčasné, pričom platí, že súd nemôže vo veci meritórne rozhodnúť až do definitívneho rozhodnutia Ústavného súdu SR o tom, či ponecháva v platnosti rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým je súd prvej inštancie viazaný, alebo toto rozhodnutie zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie.

11. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalobca z dôvodu, že mal za to, že vzhľadom na súčasný skutkový stav nie je potrebné, účelné a ani hospodárne konanie vo veci prerušovať. Považuje za neprípustné, že súd považuje za dôvod prerušenia konania skutočnosť, že prebieha konanie na ÚS SR, keďže je zrejmé, že takéto konanie nemá odkladný účinok. Podľa jeho názoru nie je hospodárne ani účelné prerušovať konanie na základe súdom vyslovených hypotéz, čo by bolo keby ÚS SR sťažnosti vyhovel. Je neakceptovateľné, aby súd založil svoje rozhodnutie o prerušení na hypotézach o budúcom možnom rozhodnutí ÚS SR, a súčasne nerešpektuje právoplatné rozhodnutie KS BA č.k. 2Cob 125/2019 zo dňa 26.01.2021, ktorým jednoznačne KS BA vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je možné porozumieť, aký relevantný dôvod má existovať na prerušenie konania. Žiadal, aby súd autoremedúrou zrušil napadnuté uznesenie a pokračoval v konaní alebo predložil vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu, ktorý žiada o zrušenie napadnutého uznesenia.

12. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý poukázal na skutočnosť, že v konaní pred ústavným súdom sa rieši otázka, ktorá má význam pre rozhodnutie prvoinštančného súdu v konaní 28Cb/161/2017 - a to otázka protiústavnosti rozhodnutia o odvolaní. Ak totiž ústavný súd rozhodnutie o námietke zaujatosti a rozhodnutie o odvolaní zruší, prvoinštančný súd stratí právomoc konať v konaní 28Cb/161/2017. Jediným rozumným, hospodárnym a logickým riešením, ako uvedenú situáciu riešiť je pritom postup podľa § 164 C.s.p. - prerušenie konania 28Cb/161/2017 do právoplatného skončenia konania o ústavnej sťažnosti.

13. Rozsudkom č. k. 28Cb/161/2017-531 zo dňa 18.10.2018 Okresný súd Bratislava I ako súd prvej inštancie žalobu zamietol (výrok I) a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v celom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, vydaným súdnym úradníkom (výrok II).

14. Predmetné meritórne rozhodnutie odôvodnil súd prvej inštancie tým, že žalobca sa žalobou, doručenou dňa 13.07.2017 domáhal určenia neplatnosti uznesení valného zhromaždenia žalovaného zo dňa 14.07.2017 a to tak, že:

"Uznesenia valného zhromaždenia spoločnosti ADS PROPERTY, s.r.o. so sídlom Laurinská 2, 811 01 Bratislava IČO: 47 679 212 zo dňa 14.07.2017:

- č. 1, ktorým došlo k odsúhlaseniu odvolania z funkcie konateľa spoločnosti Carlton Property s.r.o. IČO: 36 860 492, H.. U. H. nar. XX.XX.XXXX, rodne číslo: XXXXXX/XXXX trvale bytom B. XXXX/XX, XXX XX L. a A.. B. F., nar. XX.XX.XXXX, rodné číslo: XXXXXX/XXXX trvale bytom B. XXXX/XX, XXX XX L.,

- č. 2, ktorým došlo k odsúhlaseniu vymenovania do funkcie konateľa spoločnosti Carlton Property s.r.o. IČO: 36 860 492, A.. H. D., nar. XX.XX.XXXX, rodné číslo: XXXXXX/XXXX bytom F. K. XXXX/X. XXX XX L., K. P., nar. XX.XX.XXXX, rodné číslo: XXXXXX/XXXX trvale bytom K. XX/XX, XXX XX L.,

- č. 3, ktorým ku dňu 14.07.2017 došlo k odvolaniu z funkcie konateľa spoločnosti ADS PROPERTY, s.r.o. so sídlom Laurinská 2, 811 01 Bratislava IČO: 47 679 212, H.. U. H. nar. XX.XX.XXXX, rodne číslo: XXXXXX/XXXX trvale bytom B. XXXX/XX, XXX XX L., sú neplatné."

15. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že považuje dokument označený ako prijatie uznesení na valnom zhromaždení spoločnosti ADS PROPERTY, s.r.o. so sídlom Laurinská 2, 811 01 Bratislava IČO: 47 679 212 ako konanie, ktorým bol porušený zákon i spoločenská zmluva spoločnosti ADS, a to nasledovným spôsobom: Údajné valné zhromaždenie sa konalo na inom mieste ako bolo zvolané - pôvodne 3. poschodie v priestoroch spoločnosti Carlton Property, s.r.o. na Mostovej č. 6, Bratislava, konalo sa v priestoroch recepcie na prízemí v sídle Carlton Property, s.r.o., pričom z Notárskej zápisnice JUDr. Valovej je osvedčené, že právni zástupcovia p. D. a p. P. boli v čase od 09.00 - 09.16 hod. na 3. poschodí. Valné zhromaždenie sa nekonalo na mieste a v čase podľa pozvánky. Dôkazom o tom je notárska zápisnica JUDr. Valovej spísaná dňa 14.07.2017, z ktorej vyplýva, že žiadne valné zhromaždenie spoločnosti - žalovaného sa v čase a mieste, na ktoré bolo pôvodne zvolané, nekonalo. Údajné valné zhromaždenie rozhodlo o odvolaní konateľov - žalobcu z funkcie konateľa ADS Property s.r.o. a p. A.. F. z funkcie konateľa Carlton Property s.r.o., pričom na takéto rozhodnutie je potrebný súhlas všetkých spoločníkov, napádané uznesenia boli prijaté bez súhlasu pána H., pričom na ich platné prijatie sa v zmysle bodu 9.10 Spoločenskej zmluvy vyžadoval súhlas všetkých spoločníkov spoločnosti ADS, navyše právni zástupcovia pána D. a pána P. konali napriek tomu, že poznali obsah nariadeného neodkladného opatrenia, ktoré im vykonanie uvedených úkonov zakazuje. Páni P. a D. sa v čase prijatia Napádaných uznesení vydávali za spoločníkov spoločnosti ADS, a to napriek tomu, že pán H. dňa

21.06.2017 odstúpil od zmlúv o prevode obchodných podielov, na základe ktorých sa páni D. a P. stali spoločníkmi spoločnosti ADS.

16. Súd prvej inštancie uviedol, že vykonaným dokazovaním zistil nasledovné skutočnosti: Na základe Zmluvy o prevode obchodných podielov zo dňa 04.12.2015 pán H. previedol na pána D. časť obchodného podielu v spoločnosti ADS vo výške zodpovedajúcej vkladu 2.000,00 Eur, na pána P. časť obchodného podielu v spoločnosti ADS vo výške zodpovedajúcej vkladu 2.000,00 Eur (ďalej spolu aj "Zmluvy o prevode OP", každá samostatne aj "Zmluva o prevode OP"). Zo zápisnice na valnom zhromaždení zo dňa 14.07.2017 vyplýva, že v rokovacej miestnosti boli prítomné tieto osoby: právni zástupcovia pánov D. a P. - JUDr. Martin Kocan (ďalej aj "JUDr. Kocan") a JUDr. Marcela Jašurková (ďalej aj "JUDr. Jašurková"), právny zástupca pána H. - Mgr. Renáta Záhoráková (ďalej aj "Mgr. Záhoráková"), notárka JUDr. Katarína Valová a jej notársky koncipient, JUDr. Adrian Bayer (ďalej aj "JUDr. Bayer")- notársky kandidát z Notárskeho úradu JUDr. Bayerovej, ktorí boli prizvaní za účelom osvedčenia rovnakých skutočností, ktoré mala osvedčovať JUDr. Valová. Z notárskej zápisnice N 731/2017 zo dňa 14.07.2018 notára JUDr. Katarína Valová vyplynulo z textu druhej strany, že Mgr. Renáta Záhoráková ako splnomocnenec A.. H. vyhlásila, že uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia v konaní, vedenom Okresným súdom Bratislava V pod sp. zn. 23Cb/136/2017, doručuje prítomným splnomocneným zástupcom p. D. a p. P. a na strane tretej notárskej zápisnice vyhlásila Mgr. Záhoráková, že nesúhlasí s tým, aby sa v priestoroch spoločnosti Carlton Property s.r.o. konalo valné zhromaždenie, a vyzvala splnomocnených zástupcov aby opustili priestory patriace spoločnosti Carlton Property s.r.o.. Právni zástupcovia p. D. a p. P. vyhlásili, že nemajú oprávnenie preberať predmetné uznesenie a nezobrali si ho zo stola a opustili priestory spoločnosti Carlton Property s.r.o. Na základe notárskej zápisnice N 456/2017 zo dňa 17.07.2018 notára JUDr. Ruženy Bauerovej bola osvedčená iná právna významná skutočnosť - opísaný priebeh valného zhromaždenia spoločnosti ADS PROPERTY s.r.o. zo dňa 14.07.2017, s uvedením pokusu Mgr. Záhorákovvej o neúspešné doručovanie neodkladného opatrenia pred konaním valného zhromaždenia, vyhlásenie pána H. o jeho neúčasti na valnom zhromaždení, výzva Mgr. Záhorákovvej adresovaná právnym zástupcom p. D. a p. P.. Z predložených plnomocenstiev pre právnych zástupcov p. D. a p. P. je zrejmé, že právny zástupca p. Kocan a p. Jasurková boli oprávnení konať len v intenciách plnomocenstva s identickým obsahom, kde absentovalo oprávnenie preberať poštu. Zo spoločenskej zmluvy vyplynulo: Podľa bodu 9.8 pravej spoločenskej zmluvy ADS platí, že: "Valné zhromaždenie zvoláva konateľ písomnou pozvánkou, a to aspoň 15 dní vopred; lehota nemusí byť dodržaná, ak hrozí nebezpečenstvo z omeškania a s inou lehotou súhlasia všetci spoločníci. Pozvánka musí obsahovať program rokovania, deň, miesto a čas jeho konania.(...) Podľa bodu 9.1 pravej spoločenskej zmluvy ADS platí, že: "(...) Valné zhromaždenie je uznášaniaschopné, ak sú na ňom prítomní spoločníci, ktorí majú aspoň dve tretiny všetkých hlasov, ak táto Spoločenská zmluva nevyžaduje vyšší počet hlasov. Počet hlasov každého spoločníka sa určuje pomerom hodnoty jeho vkladu k výške základného imania Spoločnosti." Podľa bodu 9.10 pravej spoločenskej zmluvy ADS platí, že: "Na rozhodnutia valného zhromaždenia podľa písm. a), c), d), e), j), l), m), n) a o) ods. 9.9 tohto článku Spoločenskej zmluvy je potrebný súhlas všetkých hlasov všetkých spoločníkov. Na ostatné rozhodnutia valného zhromaždenia je postačujúci súhlas dvojtretinovej väčšiny všetkých hlasov spoločníkov." Z obsahu listu PONUKA NA ODKÚPENIE A VÝZVA NA VYJADRENIE, adresovaných p. D. (a p. P. identické znenie) je zrejmé, že podací lístok zo dňa 12.05.2017 a doručka zo dňa 15.05.2017 obsahujúce informáciu o tom, že predmetom zásielky boli "PONUKA, VÝZVA". V ponuke uvedená odplata bola vypočítaná ako súčet sumy, ktorú pán P. poskytol (ako úver) spoločnosti ADS v sume 14.528.300,- Eur a hodnoty navýšenia tejto sumy vo výške 5% p. a. podľa stavu ku dňu uzavretia zmluvy o spätnom prevode obchodného podielu v spoločnosti ADS z pána P. na pána H.. Zároveň bol vyzvaný na vyjadrenie stanoviska k ponuke v lehote do desiatich dní. Z obsahu listu VÝZVA NA PLNENIE, adresovanej p. D.i (a p. P. identické znenie) zo dňa 01.06.2017, doručka s dátumom 09.06.2017 vyplýva, že p. D. (identicky aj p. P.) bol vyzvaný A.. H. na zaplatenie sumy 2.000,- Eur do 7 dní odo dňa prevzatia výzvy. Z obsahu vyjadrenia Výskumného ústavu papiera a celulózy a.s. vyplýva, že ide o špecializované odborné pracovisko na posudzovanie fyzikálnych a chemických vlastností papiera a celulózy, pričom posudzovali na podnet typ papiera, na akom bol napísaný list pre p. D., pre p. P. s uvedením typovej váhy papiera a obálky, koľko listov papiera typu, ktorý je zhodný s typom papiera, na ktorom je napísaný list doručený p. D. a p. P., ak zásielka podľa podacieho lístka č. 1 vážila 0,01 kg, a podacieho lístka č. 2 vážila 0,01 kg. Záverom bolo, že vzhľadom na váhu papiera a obálky uvedené v posudku, zásielka podacieho lístka č. 1 nemohla obsahovať viac ako jeden list papiera uvedeného typu s identickou odpoveďou aj pre obsah zásielky priradenej k podaciemu lístku č. 2. O zisťovaní váhy zásielky ako aj jej obsahu bola spísaná notárska zápisnica N 1225/2018 zo dňa 01.08.2018 ako osvedčenia o

iných skutočnostiach. Z obsahu predložených verzií znenia spoločenskej zmluvy bola verzia s uvedením č. Zbl 543/2017-1, Sro 97389 s pečiatkou okrúhlu Okresného súdu Bratislava I. v bode 9.10. čl. 9 nie je ustanovené, že súhlas všetkých hlasov všetkých spoločníkov je potrebný aj na rozhodovania uvedené pod písm. f/ bodu 9.9., čl. 9 spoločenskej zmluvy - vymenovanie, odvolanie odmeňovanie konateľov.

17. K otázke aktívnej legitimácie žalobcu v konaní súd prvej inštancie uviedol, že právo domáhať sa vyslovenia neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia majú osoby uvedené v ustanovení § 131 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka. Z uvedeného je zrejmé, že na platné podanie návrhu na určenie neplatnosti uznesenia je taxatívne vymedzený okruh aktívne legitimovaných osôb, pričom pri osobe spoločníka spoločnosti je uvedené, že tento sa môže domáhať takéhoto určenia len v prípade, ak porušenie zákona, spoločenskej zmluvy alebo stanov mohlo obmedziť práva spoločníka, ktorý sa určenia neplatnosti domáha. V tomto kontexte súd skúmal, či je splnená aj táto podmienka. Súd prvej inštancie konštatoval, že prijatím ustanovenia § 131 ods. 2 Obchodného zákonníka bol sledovaný zámer predchádzania zneužívania práva domáhať sa určenia neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia, ako aj šikanóznemu výkonu práva zo strany spoločníkov, ktorí by takto mohli znefunkčniť fungovanie spoločnosti. Súd prvej inštancie zároveň z dôvodov špecifikovaných vo svojom odvolaní v odsekoch 31 až 37 dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkaznú povinnosť svojich tvrdení, čím nespĺnil predpoklady pre úspešnosť žaloby. Súdu prvej inštancie žalobca nepreukázal, že došlo k porušeniu zákona konaním žalovaného.

18. Proti predmetnému meritórnemu rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, dôvodiac podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), g) a h) C.s.p. tým, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

19. Žalobca v odvolaní uviedol, že si je vedomý, že pojednávania, nariadeného súdom prvej inštancie na deň 17.09.2018 sa nezúčastnil z dôvodov na vlastnej strane, a to pre technické problémy s kontrolou elektronickej schránky, ktoré spôsobili, že žalobca si predvolanie neprevzal a o termíne predmetného pojednávania nevedel, čo však neznamená, že stratil všetky procesné práva a najmä právo na spravodlivý proces. Podľa žalobcu až na uvedenom pojednávaní žalovaná strana sporu predložila dôkazy - odborné vyjadrenie a druhú notársku zápisnicu Mgr. Palkovej, ktoré boli v rozhodovaní súdu prvej inštancie podstatným spôsobom zohľadnené, nakoľko odborné vyjadrenie spolu s údajom o hmotnosti zásielok uvedených na príslušných podacích lístkoch sú jediným dôkazom, na základe ktorého súd prvej inštancie vyvodil záver, že odstúpenia žalobcu od zmlúv o prevode obchodného podielu neboli platné a väčšinou spoločníci tak podľa súdu prvej inštancie boli v čase údajného valného zhromaždenia spoločníkmi ADS PROPERTY s.r.o. Žalobca má za to, že uvedené dôkazy neboli zo strany žalovaného jednoznačne predložené včas, pretože ich vyhotovenie nie je z časového ani obsahového hľadiska náročné a mohli byť súčasťou jeho vyjadrenia, datovaného dňom 27.04.2017, t.j. takmer rok pred vyššie uvedeným pojednávaním. Prístup súdu prvej inštancie spočívajúci v prihliadnutí na neskoro predložené dôkazné prostriedky a na strane druhej v sankcionovaní žalobcu nemožnosťou sa k nim vyjadriť z dôvodu ukončenia dokazovania na danom pojednávaní, je jednoznačne v rozpore s právom na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie mal v danom prípade, keď pripustil v konaní dôkazný prostriedok, ktorý navyše nebol uplatnený včas, tento doručiť žalobcovi a umožniť mu, aby sa k nemu vyjadril. Žalobca zároveň dodal, že žalovaný predložil nielen uvedené dôkazné prostriedky, ale asi 10 ďalších. Súd prvej inštancie v rámci konania vo veci vôbec nevykonal niektoré zásadné dôkazy predložené žalobcom, najmä rozhodnutie žalobcu (príloha 6 žaloby), ktorým žalobca preukazoval neplatnosť uznesení z dôvodu ich rozporu so spoločenskou zmluvou ADS PROPERTY s.r.o., pričom súd prvej inštancie tento dôkaz ani neuviedol medzi listinnými dôkazmi a zároveň ho ani nikde v rámci odôvodnenia rozhodnutia nespomína. Súd prvej inštancie vôbec nebral do úvahy dôkazné prostriedky preukazujúce jej platné znenie, ale vychádzal z úplne iného znenia, ktoré z povahy jeho tvorby v súlade s Obchodným zákonníkom nemôže byť dôkazom o obsahu spoločenskej zmluvy a zároveň len akoby formálne vykonal ďalšie dôkazy, ktoré navrhoval žalovaný, keďže sú síce vymenované, avšak v odôvodnení rozhodnutia nie sú nijak zohľadnené. Pokiaľ by konanie pred súdom prvej inštancie netrpelo uvedenými vadami,

bolo by nevyhnutné prijatie záveru, že napádané uznesenia, prijaté údajným valným zhromaždením, sú neplatné, pretože väčšinoví spoločníci v čase konania údajného valného zhromaždenia vôbec neboli spoločníkmi spoločnosti ADS PROPERTY s.r.o., ich prijatie bolo v rozpore so spoločenskou zmluvou ADS PROPERTY s.r.o., údajné valné zhromaždenie sa nekonalo na mieste a v čase podľa pozvánky a ich prijatie bolo v rozpore s dobrými mravmi pre nerešpektovanie neodkladného opatrenia zástupcami väčšinových vlastníkov. Skutočnosť, že väčšinoví spoločníci v čase konania údajného valného zhromaždenia neboli spoločníkmi spoločnosti ADS PROPERTY s.r.o. je zrejme predovšetkým z toho, že už dňa 21.06.2017 žalobca vo vzťahu k obom väčšinovým spoločníkom odstúpil od zmlúv o prevode obchodného podielu, v dôsledku čoho sa stal sám jediným spoločníkom ADS PROPERTY s.r.o. Z predložených dôkazov vyplynulo - a nie je medzi sporovými stranami sporné, že dňa 11.05.2017 zaslal žalobca p. P. zásielku s označením „Ponuka, výzva“, ktorú si prevzal dňa 15.05.2017 a rovnako označenú zásielku zaslal dňa 01.06.2017 aj p. D., ktorý si ju prevzal dňa 12.06.2017. Rovnako nie je sporné, že dňa 21.06.2017 zaslal žalobca obom väčšinovým spoločníkom odstúpenia od zmlúv o prevode obchodného podielu, ktoré si obaja prevzali osobne - žalobca zaslal v uvedených zásielkach 2 dokumenty, a to výzvu a dokument s názvom „Ponuka na odkúpenie obchodného podielu, výzva na vyjadrenie“, obsahom ktorých bola ponuka na odkúpenie ich podielu a výzva na vyjadrenie sa k predmetnej ponuke. Väčšinoví spoločníci rozporovali obsah predmetných zásielok, nakoľko tvrdili, že v nich bola len ponuka na odkúpenie obchodného podielu, pričom výzva na vyjadrenie absentovala. Je pritom nesporné, že možnosť žalobcu odstúpiť od zmlúv o obchodnom podiele záleží výlučne na tom, či boli výzvy väčšinovým spoločníkom doručené, pretože v prípade neuhradenia kúpnych cien za obchodné podiely ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej predávajúcim, bol žalobca ako predávajúci oprávnený od predmetných zmlúv odstúpiť. Súdom prvej inštancie prijatý záver o tom, že v obáľkach mohol byť len jeden list papiera, a teda v danom prípade absentovala výzva na vyjadrenie, považuje žalobca za nesprávny, nakoľko skutočnosť, že na podacom lístku je uvedená hmotnosť 10 g ešte neosvedčuje, že zásielka skutočne váži presne 10 g. Slovenská pošta, a.s. má dlhodobu v zmysle svojho cenníka (a aj toho aktuálneho) jednotnú tarifu za všetky nepoistené zásielky do 50 g, preto dochádza k váženiu zásielok, aby bolo zrejme, aká tarifa má byť použitá, avšak úplne presná reálna hmotnosť zásielky nebýva uvedená, nakoľko je pre účely kalkulácie ceny irelevantná. Znamená to, že údaj o 10 g predmetných zásielok v nijakom prípade nepreukazuje, že tieto mali skutočne po 10 g, nakoľko mohli mať aj gramáž 15 g. Práve notárka JUDr. Valová v notárskej zápisnici zo dňa 05.12.2018 odsvedčila, že žalobca pripravil 6 obáľok (3 po 1 ks papiera a 3 po 2 ks papiera), tieto následne podal na prepravu u rôznych pracovníčok pošty a údaje na podacích lístkoch sa nezhodli, čo potvrdilo, že zamestnanci poštového podniku uvádzajú rôzne hmotnosti jednotlivých zásielok, pričom jedinou spoločnou črtou je limit 50 g pre určenie tarify. Žalobca nesporne uniesol dôkazné bremeno, nakoľko súdu prvej inštancie predložil text výziev zaslaných obom väčšinovým spoločníkom, podacie lístky a doručky, ktoré jednoznačne preukazujú ich odoslanie a zároveň riadne doručenie. Ak žalovaný uvedené skutočnosti popiera, bolo na ňom preukázať opak - jediným argumentom zo strany žalovaného bolo len uvedené tvrdenie o hmotnosti zásielok, čo je vyvrátiteľné a nebolo potrebné podľa žalobcu dokazovať (a ak by bolo, bola mu táto možnosť odňatá). Žalobca má taktiež za to, že ak by mal súd prvej inštancie za preukázané, že uvedené výzvy väčšinovým spoločníkom doručené neboli, odstúpenia od zmlúv o prevode obchodného podielu nemôžu byť neplatné pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka - ako uviedol súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí, ale boli by neplatné pre neposkytnutie dostatočnej primeranej lehoty na zaplatenie kúpnej ceny podľa § 345 ods. 3 Obchodného zákonníka.

20. Ďalším dôvodom pre neplatnosť predmetných uznesení je podľa žalobcu ich rozpor so spoločenskou zmluvou ADS PROPERTY s.r.o. V konaní bolo nesporné, že jej znenie platné v čase údajného valného zhromaždenia je obsahovo totožné so znením, ktoré bolo pripojené k rozhodnutiu žalobcu ako jediného spoločníka ADS PROPERTY s.r.o. zo dňa 04.12.2015, ktorým žalobca rozhodol o zvýšení základného imania, rozdelení obchodného podielu na 3 podiely a prevode 2 z nich na väčšinových spoločníkov a prijatí nového znenia spoločenskej zmluvy. Znamená to, že od prijatia rozhodnutia žalobcu nebolo valným zhromaždením ADS PROPERTY s.r.o. prijaté žiadne rozhodnutie, ktorým by došlo k zmene znenia spoločenskej zmluvy. V zmysle žalobcom predloženého rozhodnutia a znenia spoločenskej zmluvy je dokázané, že na valnom zhromaždení ADS PROPERTY s.r.o., na ktorom nebol účastný ktorýkoľvek zo spoločníkov, tak nemohlo za žiadnych okolností dôjsť k odvolaniu konateľa, nakoľko sa naň vyžaduje 100% hlasov všetkých spoločníkov. Rozhodnutie žalobcu ním predložené v konaní je navyše totožné s rozhodnutím, ktoré ADS PROPERTY s.r.o. uložila do zbierky listín OR SR. Žalovaný v konaní predložil fotokópie dvoch ďalších údajných originálov tej istej listiny s odlišným znením, ktoré

mali vraj v držbe väčšinoví spoločníci. Ak teda súd prvej inštancie mal posudzovať, či boli uznesenia prijaté na údajnom valnom zhromaždení platné, alebo neplatné z pohľadu obsahu spoločenskej zmluvy, mal sa zaoberať vyhodnotením takto proti sebe stojacích dôkazov, k čomu však nedošlo. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí uvádza, že sa oboznámil so „spoločenskou zmluvou“, z odôvodnenia je však zrejmé, že za platnú verziu považoval výlučne jej úplné znenie - žalobcovi nie je zrejmé, na základe čoho má byť táto právne relevantným podkladom pre určenie platného obsahu spoločenskej zmluvy, keď nie je a nemôže byť rozhodnutím o jej obsahu, ale len splnením formálno-právnej povinnosti konateľov s.r.o. vyhotovovať pri zmenách spoločenskej zmluvy jej úplné znenie. Konatelia síce podľa Obchodného zákonníka zodpovedajú za správnosť a úplnosť úplného znenia, vyhotovenie ktorého však za žiadnych okolností nemôže spôsobiť zmenu spoločenskej zmluvy, nakoľko môže len reflektovať zmeny riadne schválené valným zhromaždením alebo jediným spoločníkom. Z hľadiska skutočného obsahu spoločenskej zmluvy nie je určujúce jej úplné znenie a v prípade, ak existujú rozdiely medzi ním a verziou pripojenou k rozhodnutiu žalobcu, je jednoznačne platnou verzia schválená jediným spoločníkom v rozhodnutí žalobcu. Navyše, ak je vedená sporová vec o skutočné schválené a platné znenie spoločenskej zmluvy, súd prvej inštancie je povinný ho skúmať, preto ním prijatý záver bez zhodnotenia dôkazov je záverom jednoznačne predčasným a nesprávnym po skutkovej aj právnej stránke. Žalovaný ako dôkazný prostriedok predložil dve notárske zápisnice - prvú, vyhotovenú JUDr. Wiegerovou dňa 20.09.2017 (N 604/2017) a druhú, vyhotovenú Mgr. Palkovou dňa 29.09.2017 (N 937/2017). Z obsahového hľadiska boli v danom prípade kópie spoločenskej zmluvy zviazané s rozhodnutím žalobcu, ktoré dostali obe notárky pri návšteve zbierky listín, pričom tieto notárske zápisnice mali slúžiť ako dôkaz, že rozhodnutie žalobcu, ktoré je v zbierke listín, bolo pozmeňované v jeho prospech. Avšak z fotokópie rozhodnutia žalobcu zo dňa 29.09.2017, zaznamenané v notárskej zápisnici Mgr. Palkovej nijak nevyplýva, že bolo manipulované s obsahom listiny, pričom z podoby rozhodnutia žalobcu, zaznamenaného v uvedenej notárskej zápisnici, je evidentné, že na dokumente bolo manipulované s koncami trikolóry, čo svedčí o tom, že manipuláciu rozhodnutia žalobcu za účelom spochybnenia jeho inak jednoznačného obsahu povytiahnutím trikolóry naznačil niekto, kto mal eminentný záujem poškodiť žalobcu a spochybniť jednoznačný obsah jeho rozhodnutia. Notárska zápisnica, vyhotovená JUDr. Wiegerovou však svedčí v prospech žalobcu, pretože je z nej zrejmé, že v rozhodnom čase, kedy si prezrela spisový materiál ADS PROPERTY s.r.o., bolo rozhodnutie žalobcu ako dokument v poriadku a nevykazoval žiadny druh manipulácie - ak by boli konce trikolóry vytiahnuté, notárka by si toto poškodenie notárskych ochranných známkov všimla. Keďže menovaná notárka si odniesla kópiu rozhodnutia žalobcu, ktorú pripojila k svojej notárskej zápisnici, z uvedeného vyplýva, že dňa 20.09.2017 sa v zbierke listín nachádzalo viditeľne nepozmenené rozhodnutie žalobcu, obsahovo zhodné s tým, ktoré predložil žalobca do spisu a ktoré preukazuje, že na odvolanie konateľov ADS PROPERTY s.r.o. je potrebný súhlas všetkých spoločníkov ADS PROPERTY s.r.o. Je teda v rozpore s elementárnou logikou, ak by žalobca manipuloval predmetným rozhodnutím, založeným v zbierke listín (obsah ktorého je v jeho prospech), vo svoj neprospech, a to navyše po tom, čo notár prizvaný žalovaným zabezpečil dôkaz o obsahu tohto rozhodnutia. Žalobca zároveň dodal, že súčasťou zbierky listín je aj elektronická verzia rozhodnutia, ktorá je zhodná s listinnou podobou a ktorá taktiež svedčí v prospech žalobcu, preto žalobca nerozumie súdom prvej inštancie vyslovenej argumentácii v prospech žalovanej strany sporu, ktoré ani relevantným spôsobom nebolo odôvodnené.

21. Na margo uskutočnenia údajného valného zhromaždenia žalobca uviedol, že zásadným dôvodom neplatnosti uznesení je aj skutočnosť, že toto valné zhromaždenie sa nekonalo v súlade s časom a miestom uvedenými na pozvánke. V konaní boli obomi sporovými stranami predložené dve notárske zápisnice - JUDr. Valovej a JUDr. Bayerovej, ktoré obe opisujú priebeh stretnutia medzi zúčastnenými stranami v čase a mieste zvolaného valného zhromaždenia. Podľa žalobcu obe notárske zápisnice jednoznačne a bez pochyb potvrdzujú, že žalované uznesenia sú neplatné, nakoľko údajné valné zhromaždenie sa nekonalo v čase a na mieste uvedenom v pozvánke, pričom žalobca o predmetnej zmene nebol žiadnym spôsobom informovaný. Možno prisvedčiť, že samotné nekonanie valného zhromaždenia na mieste a v čase uvedených na pozvánke nespôsobuje vo všeobecnosti a za každých okolností automatickú neplatnosť uznesení prijatých na takomto valnom zhromaždení, pretože ak sú prítomní všetci spoločníci a všetci s tým výslovne súhlasia, môžu sa na zmene času a miesta dohodnúť. Neplatnosť uznesení prijatých na valnom zhromaždení nastáva však v prípade, ak dôjde k znemožneniu alebo obmedzeniu realizácie práva spoločníka zúčastniť sa na ňom, k čomu došlo aj v danom prípade. Z oboch notárskych zápisníc je totiž jasne preukázateľné, že žalobcovi nebolo nijakým spôsobom preukázané, kedy a kde sa má valné zhromaždenie uskutočniť. Bolo preto úlohou súdu prvej inštancie zistiť, či sa žalobca mal ako dozvedieť, že predmetné valné zhromaždenie sa bude (a to aj napriek súdom

prvej inštancie nariadenému neodkladnému opatreniu, s obsahom ktorého boli právni zástupcovia p. D. a p. P. na stretnutí oboznámení) konať a či bol o mieste a čase informovaný náležitým spôsobom. Práve v kontexte neodkladného opatrenia je zrejmé, že žalobca pokladal (spolu s Mgr. Záhorákovou) konanie valného zhromaždenia za vylúčené, a tak nepredpokladal, že dôjde k jeho uskutočneniu bez prítomnosti žalobcu - navyše v inom čase a na inom mieste, ako uvádzala pozvánka. Ak by bolo žalobcovi priamo oznámené, že aj napriek existencii neodkladného opatrenia sa má valné zhromaždenie uskutočniť, a to aj s uvedením miesta a času, bolo by mu umožnené sa rozhodnúť (hoc aj neplatného) valného zhromaždenia zúčastniť, k čomu však nedošlo. Bez ohľadu na uvedené naďalej platí, že žalobca nedisponoval vedomosťou o tom, že sa dané valné zhromaždenie uskutoční, a tak mu bolo odňaté právo sa ho zúčastniť a realizovať svoje práva ako spoločníka.

22. S poukazom na uvedené skutočnosti považuje žalobca za zásadný dôvod pre neplatnosť uznesení aj nemožnosť konať valné zhromaždenie ADS PROPERTY s.r.o. pre rozpor s dobrými mravmi z dôvodu existencie neodkladného opatrenia a oboznámenia zástupcov na stretnutí s jeho výrokovou časťou. Nakoľko zástupcovia väčšiny spoločníkov boli na stretnutí oboznámení s obsahovou časťou neodkladného opatrenia, akékoľvek následné konanie valného zhromaždenia s programom, ktorého konanie je vo výslovnom a priamom rozpore s obsahom neodkladného opatrenia, je v príkrom rozpore s dobrými mravmi. Právni zástupcovia p. D. aj p. P. si boli vedomí, že neodkladné opatrenie existuje, pričom jeho znenie výslovne ukladá menovaným povinnosť zdržať sa výkonu práv spoločníkov a členov štatutárneho orgánu v spoločnosti ADS PROPERTY s.r.o. smerujúcich k vymenovaniu a odvolaniu členov štatutárneho orgánu v ADS PROPERTY s.r.o. a dcérskej spoločnosti CP. Napriek uvedenému právni zástupcovia väčšiny spoločníkov v rozpore s predmetným neodkladným opatrením uskutočnili údajné valné zhromaždenie, ktoré je jednoznačne v rozpore s dobrými mravmi a nepožíva súdnu ochranu. Existencia rozhodnutia súdu, ktoré explicitne a priamo zakazuje konanie, ku ktorému následne zo strany p. D. a p. P. došlo, využíjúc, že im nebolo rozhodnutie formálne doručené, je konaním v rozpore s dobrými mravmi a poctivým obchodným stykom. Súd prvej inštancie sa však s uvedenými skutočnosťami v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nijakým spôsobom nevyporiadal a otázku dobrých mravov nijak nezohľadnil.

23. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobca odvolaciemu súdu navrhuje, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobe vyhovel, alternatívne aby ho zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

24. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu predovšetkým uviedol, že vyjadrenie Výskumného ústavu papiera a celulózy, a.s., a notárska zápisnica o váhe zásielok, ktoré slúžili na preukázanie skutočnosti, že v zásielkach doručovaných žalobcom nemohol byť viac ako 1 list papiera, nadobudli význam až po tom, čo žalobca prvýkrát uviedol, že v daných zásielkach boli dva dokumenty - ponuka a výzva na plnenie, o čom sa žalovaný dozvedel dňa 21.08.2018, kedy mu bola doručená replika v sporovom konaní o nahradenie vôle (vedenej súdom prvej inštancie pod sp. zn. 23Cb/136/2017), nakoľko uvedená skutočnosť bola prvýkrát spomenutá práve v predmetnej replike žalobcu, dovtedy žalobca počet 2ks listov v zásielke nikdy neuvádzal. Vyjadrenie Výskumného ústavu papiera a celulózy, a.s., bolo žalovanému doručené len 4 dni pred pojednávaním, nariadeným súdom prvej inštancie v danej sporovej veci, na ktorom žalovaný tieto dôkazy (včas) predložil, preto považuje postup súdu prvej inštancie, ktorým na ne prihliadol, za správny. Súd prvej inštancie na pojednávaní, nariadenom na deň 17.09.2018 vykonal žalovaným navrhnuté dôkazy a následne ukončil dokazovanie, čím žalobcovi neodňal právo vyjadriť sa k nim, pretože práve predvolaním na predmetné pojednávanie mu umožnil, aby na ne reagoval. Nakoľko sa však žalobca na pojednávanie bez ospravedlnenia nedostavil, sám svojou procesnou pasivitou si zmaril možnosť oboznámiť sa s dôkazmi a vyjadriť sa k nim. Následne súdu prvej inštancie nebránilo nič, aby ukončil dokazovanie a vo veci rozhodol, preto žalovaný postup súdu prvej inštancie považuje za zákonný.

25. Vo vzťahu k žalobcom v odvolaní uvádzaným argumentom, spočívajúcim v nesprávnych skutkových zisteniach zo strany súdu prvej inštancie žalovaný poukázal na to, že tvrdenie o doručení výziev na plnenie účinne poprel už v žalobe, kde uviedol, že pred doručením odstúpení neboli p. D. a p. P. doručené výzvy na plnenie a v zásielkach, o ktorých žalobca tvrdí, že sa v nich nachádzali, bol namiesto výzvy dokument označený ako „Ponuka“. Keďže žalovaný účinne poprel žalobcove tvrdenie, dôkazné bremeno preukázať opak spočívalo na žalobcovi, ktorý na podporu svojho tvrdenia predložil len výzvy na plnenie, doručky a podacie lístky, avšak tie nepreukazovali doručovanie výzvy na plnenie. Znenie

výziev na plnenie, ktoré predložil žalobca, preukazovali len to, že žalobca podpísal v istom momente listy s predmetným obsahom, avšak nie to, že by boli obsahom zásielok prevzatých p. D. a p. P.. Bol to práve žalovaný, kto preukázal, že v zásielkach zaslaných žalobcom, sa nachádzal len dokument „Ponuka“, čo uviedol aj sám žalobca v rámci repliky v sporovom konaní o nahradenie prejavu vôle, tiež váhami zásielok v zmysle údajov na podacích lístkoch, vyjadrením Výskumného ústavu papiera a celulózy, a.s. a notárskou zápisnicou o váhe zásielok. Žalobca tieto dôkazy v prvoinštančnom konaní nerozporoval, preto súd prvej inštancie na základe uvedeného dospel k jedinému logickému a správne skutkovému záveru, že spomenutý 1 list, ktorý žalobca p. D. a p. P. doručoval, je dokument „Ponuka“ a žiadna iná písomnosť sa v zásielkach už nenachádzala. Žalobca v odvolaní navyše uplatňuje neprípustné novoty, spočívajúce vo všeobecne známej skutočnosti, že v prípade, ak zásielka váži menej ako 50 g, poštový podnik na podacom lístku neuvádza skutočnú váhu, ale ľubovoľné číslo do 50 g, k čomu zároveň predložil nové dôkazy. Žalovaný má za to, že sa uvedená skutočnosť nezakladá na pravde, pričom prvýkrát toto tvrdenie žalobca použil až v odvolacom konaní, čo je neprípustné, pretože sa jedná o porušenie princípu úplnej apelácie a kontradiktórnosti konania prezentovaním neprípustných novôt. Nakoľko žalobca mal uvedené skutočnosti objektívne možnosť uplatniť už v prvoinštančnom konaní, sú v danom prípade uplatnené oneskorene. Keďže odvolací súd v rámci odvolacieho konania posudzuje len to, či súd prvej inštancie dospel (vychádzajúc z tvrdení a dôkazov v prvoinštančnom konaní) k správnym skutkovým zisteniam a či tieto správne právne posúdil, nie je možné, aby v odvolacom konaní bolo prihliadané na predmetné novoty. Žalovaný má legitímne právo, aby sa skutkový stav zistený súdom prvej inštancie považoval za uzavretý, avšak z opatrnosti tvrdenia žalobcu týkajúce sa neuvádzania presnej váhy zásielok poštovým podnikom, ak sa jedná o váhu nižšiu ako 50 g, popiera.

26. Žalovaný súhlasí s právnym názorom prijatým súdom prvej inštancie v danej právnej veci. Má za to, že pokiaľ sa súd prvej inštancie nezaoberal právnymi následkami nedodržania zákonného postupu na odstúpenie od zmlúv o prevode podniku, nemá to vplyv na posúdenie neplatnosti odstúpení pre ich rozpor s dobrými mravmi, pretože jeden právny úkon môže trpieť rôznymi vadami, ktoré jednotlivito môžu samostatne založiť rôzne dôvody neplatnosti. Už na základe toho, že predmetné odstúpenia majú klamlivý obsah, dospel súd prvej inštancie k správne záveru, že sú absolútne neplatné. Následne sa práve z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie ostatnými vadami nezaoberal, čo je podľa žalovaného nielen správne, ale aj hospodárne. Vo vzťahu k rozporu odstúpení pre ich rozpor s dobrými mravmi žalovaný poukázal na to, že už sám žalobca priamo v ich obsahu uviedol, že vopred p. D. a p. P. vyzval na dodatočné zaplatenie odplát, upozornil ich na prípadné odstúpenie od zmlúv o prevode obchodného podielu a prikrčil k odstúpeniu z dôvodu, že aj napriek doručeniu výziev na plnenie a upozorneniu, naďalej odmietali odplaty uhradiť. Obsah odstúpení teda popisuje skutočnosti rozhodné pre posúdenie, či boli, alebo neboli splnené zákonné predpoklady na odstúpenie, a to spôsobom navodiť zdanie, že predpoklady splnené boli, čo však nie je pravdou, pretože v sporovom konaní bolo dokázané, že výzvy na plnenie v skutočnosti p. D. ani p. P. nikdy doručené neboli. Žalovaný považuje za nepochybné, že nepravdivé skutočnosti boli zahrnuté do odstúpení za účelom preukázania splnenia zákonných podmienok, ktoré však splnené neboli a na uvedený účel bol klamlivý obsah odstúpení skutočne žalobcom použitý. S poukazom na uvedené je možné konštatovať, že intenzita rozporu klamlivého obsahu odstúpení s dobrými mravmi je v danom prípade obzvlášť vysoká a závažná. Žalovaný zároveň považuje námietku žalobcu o nemožnosti posúdenia otázky (ne)platnosti odstúpení za nedôvodnú, pretože podstatným je, či ju súd prvej inštancie mohol posúdiť sám a nakoľko mohol skutočnosť, že k jej posúdeniu dochádza aj v iných konaniach, je irelevantná - navyše, aj v sporovom konaní o nahradenie prejavu vôle sa rieši len ako otázka predbežná a k prerušeniu konania nedošlo.

27. Na margo žalobcom namietaného znenia spoločenskej zmluvy ADS PROPERTY s.r.o. žalovaný uviedol, že jej prvé znenie je súčasťou rozhodnutia zo dňa 04.12.2015, ktoré prijal žalobca ako vtedajší jediný spoločník ADS PROPERTY s.r.o. a ktoré tvorí jeho neoddeliteľnú súčasť - predmetné rozhodnutie bolo vyhotovené vo viacerých rovnopisoch (origináloch) a podpis žalobcu na nich bol notársky osvedčený. Žalobca po podpise odovzdal jeden originál rovnopisu p. D. a jeden p. P., čo nie je vo veci sporné. Sporové strany však do konania predložili dve verzie rozhodnutia zo dňa 04.12.2015 a každá z nich obsahuje odlišné znenie spoločenskej zmluvy ADS PROPERTY s.r.o. vzhľadom na to, že všetky originály majú rovnaké osvedčovacie číslo (a teda museli byť obsahovo identické), je zrejmé, že do konania predložil nepravú verziu žalobca, proti ktorému stoja nasledovné dôkazy - kópia rovnopisu rozhodnutia pevne zviazaného so znením spoločenskej zmluvy ADS PROPERTY s.r.o., na úrovni originálu, odovzdal žalobca p. D. a rovnako tak aj p. P., proti kópii nepodpísanej (a žalovaným popretej) listiny predloženej žalobcom. Notárka JUDr. Palková v notárskej zápisnici osvedčila, že p.

D. aj p. P. (každý samostatne) predložili originál - rovnopis rozhodnutia, s ktorým je pevne zviazané znenie spoločenskej zmluvy, notárska pečať na origináloch je neporušená a vyhotovila kópie originálov rovnopisu, ktoré tvoria súčasť notárskej zápisnice ako jej príloha. Účelom komunikácie žalobcu s p. D. a p. P. pred tým, ako došlo k spisaniu predmetnej notárskej zápisnice, bolo finálne odsúhlasenie znenia spoločenskej zmluvy ADS PROPERTY s.r.o. po ich vstupe do spoločnosti, ktoré vyústilo do podpisu nového znenia spoločenskej zmluvy, čo je zároveň medzi sporovými stranami nesporné. Žalobcom zaslaný návrh spoločenskej zmluvy je obsahovo úplne totožný s tým, ktoré tvorí súčasť rozhodnutia zo dňa 04.12.2015, pričom jej úplné znenie sa nachádza v zbierke listín a je priamo podpísané samotným žalobcom. Znamená to, že jediným dokumentom v znení inom ako je znenie spoločenskej zmluvy ADS PROPERTY s.r.o., je dokument predložený žalobcom, a to kópia listiny, ktorá nie je podpísaná a pravosť ktorej žalovaný poprel. Na základe uvedenej skutočnosti je zrejmé, že súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že pravé znenie spoločenskej zmluvy ADS PROPERTY s.r.o. môže byť len to, ktoré do konania predložil žalovaný. Na margo námietky pravdivosti obsahu jej znenia žalovaný poukázal na skutočnosti uvedené v žalobnej odpovedi, kde uviedol dôvody, pre ktoré považuje predkladané znenie spoločenskej zmluvy zo strany žalobcu za nepravdivé. Keďže žalovaný spochybnil pravosť žalobcom predkladanej kópie, bremeno tvrdenia aj bremeno dôkazu s poukazom na absenciu jeho následného vyjadrenia sa, žalobca v prvoinštančnom konaní neuniesol. Prvýkrát sa následne k predmetnej námietke žalobca vyjadril až v odvolaní, čo je vzhľadom na princíp neúplnej apelácie a zákonnú koncentráciu oneskorene. Žalovaný dodal, že žalobca z notárskej zápisnice JUDr. Wiegnerovej vykreeoval záver, že keďže táto si pri nahliadnutí do zbierky listín poškodenie rozhodnutia zo dňa 04.12.2015 s notárskou doložkou nevšimla, znamená to, že takéto poškodenie na listine nebolo - uvedené je však len špekuláciou, pretože notár neosvedčoval perfektnosť a nepoškodenosť listín uložených v zbierke listín, ale iba osvedčila, že sa v nej nachádza úplné znenie obsahujúce 1 podpísanú verziu znenia spoločenskej zmluvy ADS PROPERTY s.r.o. a rozhodnutie zo dňa 04.12.2015 obsahujúce 2. (nepodpísanú) verziu. Žalovaný má za to, že ak si menovaná notárka nevšimla poškodenie poslednej strany rozhodnutia, neznamená to, že poškodená nebola. Rovnako tak žalobca vyvodil špekulatívny záver aj z notárskej zápisnice JUDr. Palkovej, ktorý podľa neho preukazuje poškodenie listín a naznačuje neoprávnenú manipuláciu, čo však z predmetnej notárskej zápisnice nevyplýva. Ak by mal niekto záujem manipulovať s listinou v prospech žalobcu, mal by totiž logicky záujem aj na tom, aby nebolo zrejmé, že k manipulácii vôbec došlo.

28. Pokiaľ žalobca namieta, že súd prvej inštancie v rámci rozhodovania vo veci prihliadol len na úplné znenie spoločenskej zmluvy ADS PROPERTY s.r.o., uvedené sa nezakladá na pravde, pretože ním boli zohľadnené aj ďalšie relevantné dôkazy, čo taktiež vyplýva zo samotného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil, aké znenie spoločenskej zmluvy ADS PROPERTY s.r.o. bolo rozhodnutím zo dňa 04.12.2015 skutočne prijaté (znenie predložené žalovaným, obsahovo totožné s úplným znením) a to, že ho v napadnutom rozsudku označuje za „pravú spoločenskú zmluvu“ je pre posúdenie správnosti skutkového záveru nepodstatné. Žalobcom tvrdená domnienka o pravdivosti obsahu listín, a teda aj rozhodnutia uloženého v zbierke listín je nesprávna, nakoľko žiadny právny predpis neustanovuje právnu domnienku o pravdivosti (obsahu) listín, ktoré sú uložené v zbierke listín, na základe čoho je súd prvej inštancie povinný z nich vychádzať, ak sa nepreukáže v sporovom konaní opak. Rozhodnutie zo dňa 04.12.2015 je nedôveryhodné, nakoľko s ním bolo manipulované a nespĺňa náležitosti podľa Notárskeho poriadku, navyše bolo jasne preukázané, ktoré je pravé znenie spoločenskej zmluvy ADS PROPERTY s.r.o. - kópiami rovnopisov rozhodnutia na úrovni originálu, komunikáciou žalobcu, vyhlásením p. D. a p. P. a úplným znením spoločenskej zmluvy ADS PROPERTY s.r.o. zo zbierky listín. Z dôkazov, ktoré sa nachádzajú v súdnom spise (a na ktoré poukázal aj súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku, kde expressis verbis vymenoval listinné dôkazy, s ktorými sa oboznámil), je bez pochybností zrejmé, ktoré znenie spoločenskej zmluvy je pravé a v rámci celého odôvodnenia napadnutého rozsudku je jasne a zrozumiteľne vyjadrený skutkový záver prijatý súdom tak, aby bol pochopiteľný pre každého. S poukazom na uvedené tak podľa pravého znenia spoločenskej zmluvy ADS PROPERTY s.r.o. sa na prijatie žalovaných uznesení vyžaduje súhlas 2/3 väčšiny všetkých hlasov spoločníkov, pričom v čase ich prijatia mali p. D. a p. P. spoločne 66,66% hlasov, čím bola splnená podmienka ich prijatia v súlade s platnou spoločenskou zmluvou žalovaného.

29. K notárskym zápisniciam o valnom zhromaždení poukázal žalovaný na to, že spoločnosť ADS PROPERTY s.r.o. už v žalobnej odpovedi uviedla vlastné skutkové tvrdenie o tom, že žalobca pred konaním valného zhromaždenia urobil vyhlásenie o neúčasti a podporil ho notárskou zápisnicou JUDr. Bayerovej. Žalobca mal v konaní možnosť toto tvrdenie - vrátane pravdivosti obsahu predmetnej notárskej zápisnice poprieť, k čomu však nedošlo. Takéto (ne)konanie žalobcu malo pre ďalší procesný

postup súdu prvej inštancie zásadný význam, keďže skutkové tvrdenia žalovanej strany sporu, ktoré žalobca včas nepoprie, sa považujú medzi nimi za nesporné a popretie tvrdených skutočností podlieha zákonnej koncentrácii konania - žalobca do vydania uznesenia o skončení dokazovania skutkové tvrdenia žalovaného o vyhlásení neúčasti vôbec nepoprel, hoci tak mohol napr. aj v rámci svojej repliky k žalobnej odpovedi, čo značí neunesenie dôkazného bremena popretia skutkových tvrdení žalovaného. V predmetnom sporovom konaní platí teda nesporná skutočnosť, že žalobca pred konaním valného zhromaždenia vyhlásenie o neúčasti urobil. Ani jedna z notárskych zápisníc (JUDr. Valovej a JUDr. Bayerovej) nezakladajú spornosť ohľadom vyhlásenia o neúčasti. Notárska zápisnica JUDr. Bayerovej len osvedčuje, že žalobca realizoval vlastné vyhlásenie o tom, či sa valného zhromaždenia chce, alebo nechce zúčastniť, pričom notárska zápisnica JUDr. Valovej ju nezaznamenáva - čiže nebola predmetom osvedčovania, čo však neznamená, že o danej skutočnosti existuje spor. Žalobca až v rámci odvolacieho konania tvrdí, že pred valným zhromaždením neurobil vyhlásenie o neúčasti, opakovane sa teda jedná o nový prostriedok procesného útoku, na ktorý nemožno prihliadať. Pokiaľ si súd prvej inštancie ako zistený skutkový stav osvojil, že sa jedná o nespornú skutočnosť, že žalobca pred konaním valného zhromaždenia urobil vyhlásenie o neúčasti, a to na základe zhodného tvrdenia strán sporu, nebolo preto jeho povinnosťou vyhodnocovať dôkaznú situáciu ohľadom predmetného vyhlásenia. Podľa žalovaného bolo primárnou úlohou súdu prvej inštancie zodpovedať právnu otázku, či v súvislosti s prijatím žalovaných uznesení na valnom zhromaždení bolo žalobcovi odopreté vykonávať jeho práva spoločníka, pričom dospel k záveru, že neboli, nakoľko sa v sporovom konaní zistila (medzi stranami sporu) nesporná skutočnosť, že žalobca pred konaním valného zhromaždenia urobil vyhlásenie o neúčasti, čím sa dobrovoľne vzdal práva účasti na predmetnom valnom zhromaždení, a teda nemôže ani následne argumentovať, že prijatím žalovaných uznesení boli poškodené jeho práva. Valné zhromaždenie bolo riadne zvolané, písomná pozvánka spĺňala všetky náležitosti a konalo sa na mieste uvedenom v pozvánke. Dôvodom neplatnosti žalovaných uznesení by mohla byť jedine skutočnosť, že by sa valné zhromaždenie konalo na inom mieste a v prípade, ak by sa touto zmenou znemožnila, príp. podstatne obmedzila žalobcovi realizácia jeho práva účasti, k čomu by aj za tejto hypotetickej situácie nedošlo, keďže žalobca urobil vyhlásenie k neúčasti. Rovnako tak na platnosť žalovaných uznesení nemá vplyv ani okolnosť, že sa valné zhromaždenie konalo s miernym omeškaním, pretože ani tým nedošlo k znemožneniu realizácie práva žalobcu sa na ňom - práve s ohľadom na jeho vyhlásenie, zúčastniť. Súd prvej inštancie taktiež dospel k právnomu záveru, že na platnosť žalovaných uznesení nemalo vplyv ani neodkladné opatrenie, nakoľko v čase konania valného zhromaždenia ešte p. D. ani p. P. doručené nebolo, a teda ním menovaní neboli viazaní. Predmetný právny názor považuje žalobca za nesprávny, hoci v konaní nebolo sporné, že v čase jeho konania menovaní vyhotovením neodkladného opatrenia nedisponovali, a tak neexistoval v rozhodnom čase zákaz, aby došlo k prijatiu žalovaných uznesení. Za daného stavu platila zásada, že právni zástupcovia p. D. a p. P. boli povinní rešpektovať ich pokyny, a teda uskutočniť valné zhromaždenia, prijať na ňom uvedené uznesenia. Na uvedenom nemení nič ani skutočnosť, že právny zástupca žalobcu oznámil právnym zástupcom p. D. a p. P. výrok neodkladného opatrenia, čo nemohlo - ako tvrdí žalobca, založiť ich nedobromyseľnosť pri plnení ich pokynov. K takémuto konaniu by došlo len vtedy, ak by im boli známe také skutočnosti, na základe ktorých by s odbornou starostlivosťou nadobudli presvedčenie, že zákaz v zmysle neodkladného opatrenia je hmotnoprávne správny - napokon, nezákonnosť neodkladného opatrenia potvrdil aj odvolací súd, keďže návrh na jeho nariadenie zamietol titulom nesplnenia zákonných podmienok. Znamená to, že ani splnenie pokynov právnymi zástupcami p. D. a p. P. nemohlo spôsobiť (a ani nespôsobilo) rozpor žalovaných uznesení s dobrými mravmi.

30. S poukazom na uvedené skutočnosti žalovaný odvolaciemu súdu navrhuje, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil a priznal žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

31. Žalobca následne vo svojom vyjadrení uviedol, že pokiaľ žalovaný rozporoval obsah zásielky odosielanej žalobcom, mal dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia predložiť skôr ako na pojednávaní vo veci samej, a to predovšetkým s poukazom na znenie notárskej zápisnice Mgr. Palkovej, ktorá bola vyhotovená dňa 01.08.2018 a ktorá podľa žalovaného preukazovala, že v predmetných zásielkach nemohli byť 2 ks listov, preto sa žalovaný nemohol prvýkrát o predmetnej skutočnosti, tvrdenej žalobcom dozvedieť až 21.08.2018. Nie je teda zrejmé, ako si žalovaný mohol pripravovať dôkaz (predmetná notárska zápisnica) na vyvrátenie tvrdenia žalobcu, ktoré sa mal dozvedieť až o 3 týždne neskôr. K žalovaným namietanej skutočnosti o dostatočnom priestore žalobcu pre spochybnenie hmotnosti zásielok žalobca poukázal na to, že v sporovom konaní predložil podací lístok za účelom preukázania

podania zásielok na poštovú prepravu a údaj o hmotnosti považoval (a doposiaľ považuje) za irelevantný, nakoľko ako aj sám preukázal, poštový podnik neuvádza skutočné hmotnosti zásielok. Jedná sa teda o výlučne informatívny údaj. Žalobca má ďalej za to, že vo vzťahu k obsahu jeho odvolania je nevyhnutné aplikovať princíp spravodlivosti, ktorý nie je len prázdny pojem a je dôležitejší ako princíp neúplnej apelácie, na ktorý odkazuje žalovaný. Aj keby nedošlo k prihliadnutiu na žalobcom predložené dôkazy o hmotnosti zásielok, nič to nemení na skutočnosti, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil dôkazy v rámci prvoinštančného konania. Žalobca si je vedomý, že právny úkon môže byť neplatný z viacerých dôvodov, pokiaľ trpí viacerými vadami, je ale nezmyselné, aby boli odstúpenia neplatné pre ich rozpor s dobrými mravmi pre ich klamlivosť, ak táto spočíva výlučne v tom, že žalobca nedoručil výzvy na úhradu kúpnej ceny. Ak by ich nedoručil, primárne by nebola splnená podmienka existencie jeho práva od zmlúv o prevode obchodného podielu odstúpiť, keďže by absentovala hmotnoprávna podmienka na možnosť odstúpenia, a toto by nebolo z uvedeného dôvodu platné. Záver o rozpore s dobrými mravmi tak nemohol súd prvej inštancie urobiť bez toho, aby predtým skonštatoval neplatnosť odstúpenia pre nedoručenie výziev - rozhodnutie súdu prvej inštancie je tak zmätočné a nepreskúmateľné. K (platnému) zneniu spoločenskej zmluvy ADS PROPERTY s.r.o. žalobca opakovane poukázal na to, že žalovaný zavádza, pokiaľ tvrdí, že v sporovom konaní boli predložené len 2 rovnopisy rozhodnutia žalobcu, nakoľko v skutočnosti existuje 5 papierových originálov (práve to piate, nachádzajúce sa v OR žalovaný úmyselne tajil, keďže rovnako potvrdzuje všetky žalobcom tvrdené skutočnosti), pričom v konaní proti sebe stoja 4 rovnopisy, z ktorých vždy 2 potvrdzujú odlišné znenie spoločenskej zmluvy ADS PROPERTY s.r.o. Žalobca má za to, že najdôležitejšom je rovnopis uložený v zbierke listín OR, k čomu sa v rozsiahlym spôsobom vyjadril už v podanom odvolaní. Vo vzťahu k tvrdeniam žalovaného má žalobca za to, že JUDr. Wiegerová musela mať titulom výkonu svojej profesie za jednoznačne preukázané, že sa s rozhodnutím manipulovalo, keďže jediný podstatný prvok notárskej ochrany je poškodený a pokiaľ sa žalovaný domnieva, že menovaná notárka si to len „jednoducho nevšimla“, jedná sa o špekuláciu. Aj keď JUDr. Wiegerová explicitne neskonštatovala (ne)existenciu poškodenia, absencia takéhoto hodnotenia jednoznačne potvrdzuje, že v čase jej návštevy zbierky listín dňa 20.09.2017 rozhodnutie žalobcu žiadne známky pokladenia alebo manipulácie nevykazovalo. Aj z notárskej zápisnice JUDr. Palkovej je zrejmé, že znenie rozhodnutia žalobcu bolo po celý čas identické, avšak v čase jej návštevy zbierky listín už vykazoval dokument známky manipulácie z dôvodu, že konce notárskej trikolóry boli spod nálepky vyťahované. Z obsahového hľadiska je však rozhodnutie žalobcu po celý čas identické, rovnako tak identické aj so znením rovnopisu, ktoré predložil žalobca v sporovom konaní a z oboch vyplýva povinnosť schvaľovať zmeny konateľov hlasmi všetkých spoločníkov ADS PROPERTY s.r.o. Akékoľvek spochybňovanie rozhodnutia žalobcu, nachádzajúceho sa v zbierke listín, je len účelovým pokusom žalovaného zabrániť vykonaniu dôkazu, ktorý v jeho prospech nesvedčí. Žalobca opakovane zároveň odkazuje na elektronickú verziu zbierky listín, osvedčujúcu ním tvrdené skutočnosti. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí síce formálne vymenoval „vykonané“ dôkazy, ale reálne ich nevykonal a žiadnym spôsobom ich nevzal do úvahy a nevysporiadal sa s existenciou znenia rozhodnutia žalobcu, ktoré predložili obe sporové strany a nepochopiteľne považoval za relevantné namiesto skutočného znenia spoločenskej zmluvy, ktoré bolo súčasťou rozhodnutia žalobcu, výlučne len úplné znenie zo zbierky listín (ktoré však má nulovú dôkaznú silu) a na základe neho následne vyvodil, že žalované uznesenia boli prijaté v súlade so spoločenskou zmluvou.

32. Vo vzťahu k nespornosti skutočnosti, že žalobca pred konaním valného zhromaždenia urobil vyhlásenie o neúčasti, má žalobca naďalej za to, že práve táto je výslovne sporná, a to aj s poukazom na ním predloženú notársku zápisnicu, vyhotovenú JUDr. Valovou, z ktorej je zrejmé, že nikdy takéto vyhlásenie nerealizoval, pričom tvrdenie žalovaného, že dlhoročná skúsená notárka „jednoducho nezachytila“ dôležité vyjadrenie žalobcu, je absurdné. Žalobca sa zároveň domnieva, že žiadne jeho vyhlásenie ohľadom účasti na predmetnom valnom zhromaždení by nemohlo nič zmeniť na tom, že ostatní spoločníci nemôžu konať to isté (a ani žiadne iné) valné zhromaždenie v inom čase a na inom mieste bez toho, aby mu výslovne oznámili, kedy a kde sa bude konať - pokiaľ áno, je neplatné. Bez ohľadu na to, ako sa žalovaný snaží prekrútiť realitu, údajné valné zhromaždenie sa konalo na mieste a v čase, ktorý nebol a žiadnym spôsobom nemohol byť žalobcovi známy, a tak z uvedeného dôvodu bolo žalobcovi jednoznačne znemožnené sa ho zúčastniť a vykonávať svoje práva ako spoločníka, čo zároveň spôsobuje aj neplatnosť žalovaných uznesení.

33. Záverom žalobca uviedol, že argumentácia žalovaného týkajúca sa neprimeranosti a nezákonnosti neodkladného opatrenia, ako bolo vyhodnotené právnyimi zástupcami p. D. a p. P., je neobhájiteľná a neprimeraná, pretože je vylúčené, aby bolo riadne vydané súdne rozhodnutie podrobované

akémukoľvek skúmaníu tretími stranami z hľadiska jeho obsahu mimo zákonom stanovených opravných prostriedkov. Predmetné neodkladné opatrenie bolo nariadené, a tak je (bez ohľadu na to, či bolo v rozhodnom čase doručené) názor väčšinových spoločníkov a ich právnych zástupcov naň úplne irelevantný. V oboch prípadoch sa jedná o ich konanie v rozpore s obsahom v rozhodnom čase nariadeného neodkladného opatrenia, ktoré je neplatné, hoci z rôznych dôvodov - buď pre porušenie jeho obsahu alebo pre rozpor s dobrými mravmi. Uvedené konanie právnych zástupcov väčšinových spoločníkov nemôže požívať právnu ochranu, čo zároveň taktiež zakladá dôvod pre vyslovenie neplatnosti napadnutých uznesení. Na základe uvedeného žalobca naďalej zotrváva na návrhu, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe žalobcu vyhovie v plnom rozsahu, alebo alternatívne napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie a rozhodnutie.

34. Žalovaný v následnom vyjadrení opakovane poukázal na skutočnosti uvedené v jeho vyjadrení k odvolaniu žalobcu, pričom konštatoval, že o vyjadrení žalovanej strany sporu sa žalobca v sporovom konaní o nahradenie prejavu vôle dozvedel už dňa 12.07.2018, kedy mu bola doručená žalobná odpoveď žalovaného, a tak sa mohol k nemu vyjadriť už v rámci konania pred súdom prvej inštancie a nie v odvolaní, preto na uvedené skutočnosti nemožno prihliadať. Navyše, v čase podania žalobnej odpovede nemal žalovaný dôvod na to, aby sa zaoberal otázkou, či v zásielkach (ne)mohli byť dva dokumenty - ponuka a výzva na plnenie, pretože v rozhodnom čase obe sporové strany tvrdili, že v nich bol len 1 list, pričom sporným bolo, či šlo o výzvu na plnenie (ako tvrdil žalobca), alebo ponuka (ako tvrdil žalovaný). Žalovaný má naďalej za to, že dôveryhodnou je jeho verzia, nakoľko zodpovedá textu na podacích lístkoch a doručenkách. Vo vzťahu k uvedenému tak aj pôvodným účelom notárskej zápisnice bolo len preukázanie, že jediným dokumentom, ktorý v zásielkach mohol byť - vzhľadom na ich hmotnosť, bola ponuka, pričom až po tom, čo sa žalovaný dňa 21.08.2018 dozvedel, že žalobca začal tvrdiť, že sa v zásielkach nachádzali údajne 2 dokumenty (ponuka aj výzva na plnenie), nadobudla predmetná notárska zápisnica nový účel. Žalovaný ňou vedel následne preukázať, že v zásielkach nemohli byť 2 dokumenty, keďže to nezodpovedalo váhe na podacích lístkoch a jediným dokumentom, tvoriacim ich obsah, bola ponuka. Až po uvedenom dátume žalovaný začal predkladať notársku zápisnicu ako dôkaz do konania za účelom popretia následných tvrdení žalobcu. Vo vzťahu ku skutočnostiam týkajúcim sa nepresného uvádzania váhy na podacích lístkoch zo strany poštového podniku, má žalovaný naďalej za to, že sa jedná o neprípustné novoty, keďže žalobca ich uviedol až v odvolacom konaní, pričom opakovane uviedol argumentáciu v zmysle znenia jeho vyjadrenia k odvolaniu. Rovnako možno vyhodnotiť aj argumentáciu žalobcu spočívajúcu v existencii ďalšieho, piateho vyhotovenia rozhodnutia žalobcu, keďže toto tvrdenie žalobca uviedol taktiež prvýkrát v rámci odvolacieho konania.

35. Na margo správneho znenia spoločenskej zmluvy ADS PROPERTY s.r.o. má žalovaný za to, že na jej znení sa žalobca a p. D. a P. jednoznačne dohodli, čo žalovaný zároveň - na rozdiel od žalobcu relevantným spôsobom v rámci prvoinštančného konania preukázal, a to existenciou notársky osvedčenej kópie rovnopisu rozhodnutia zo dňa 04.12.2015 patriacej p. P., notársky osvedčenej kópie rovnopisu rozhodnutia zo dňa 04.12.2015 patriacej p. D., e-mailovou komunikáciou žalobcu, vyhláseniami p. D. a p. P. a úplného znenia nachádzajúceho sa v zbierke listín, podpísaného okrem menovaných aj žalobcom. V danej dôkaznej situácii je tak zrejmé, že správna je verzia spoločenskej zmluvy predložená žalovaným, čo navyše, potvrdil vyjadrením, že „prednosť má mať znenie, na ktorom sa všetci traja menovaní dohodli“ aj samotný žalobca. Za irelevantnú považuje žalovaný námietku žalobcu týkajúcu sa obsahu uvádzaného neodkladného opatrenia, pretože jeho výrok nebol v čase prijatia žalovaných uznesení pre p. D. ani p. P. záväzný. A ani žalobcom uvádzané notárske zápisnice o stretnutí nie sú dôkazom o tom, že právní zástupcovia p. D. a p. P. si nepreverili, či ich klientom bolo toto neodkladné opatrenie doručené, a aj keby z ich obsahu táto skutočnosť vyplynula (čo však nie), jednalo by sa taktiež o neprípustnú novotu zo strany žalobcu. Žalovaný záverom dodal, že skutočnosť, že žalobca urobil vyhlásenie o neúčasti na valnom zhromaždení, je nesporná, poukázal opakovane na jeho vyjadrenie k odvolaniu a dodal, že pokiaľ notárska zápisnica (v tomto prípade vyhotovená JUDr. Valovou) neobsahuje určitú skutočnosť (realizovanie vyhlásenia žalobcu o neúčasti), neznamená to, že nenastala - znamená to, že notárska zápisnica ju nepreukazuje a treba ju (ak bola tvrdená včas) preukázať iným dôkazom. Žalobca tak nijakým spôsobom nevyvrátil skutočnosť v zmysle notárskej zápisnice JUDr. Bayerovej o tom, že realizoval vyhlásenie o neúčasti na predmetnom valnom zhromaždení. O zvyšných argumentoch, týkajúcich sa konania valného zhromaždenia na mieste a v čase žalobcovi neznámych, žalovaný poukázal taktiež na jeho vyjadrenie k odvolaniu a dodal, že dôkazom o konaní uvedeného valného zhromaždenia je zápisnica, pričom to, že jeho priebeh nebol osvedčený notárom,

je bezpredmetné. Žalovaný naďalej zotrval na návrhu, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

36. O predmetnom odvolaní žalobcu rozhodol Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) uznesením č. k. 2Cob/125/2019-925 zo dňa 26.01.2021 tak, že rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 28Cb/161/2017-531 zo dňa 18.10.2018 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd mal v danom prípade za to, že po iniciovaní odvolacieho konania zo strany žalobcu ním bola následne uplatnená námietka zaujatosti vo vzťahu ku všetkým sudcom Okresného súdu Bratislava I (§ 52 ods. 1 a 2 C.s.p. v spojení s § 49 ods. 1 C.s.p.), o ktorej Krajský súd v Bratislave ako nadriadený súd rozhodol uznesením č. k. 2Cob/125/2019-921 zo dňa 26.01.2021. V rámci predmetného odvolacieho konania odvolací súd prioritne v súlade s ustanovením § 380 ods. 2 C.s.p. skúmal, či v čase vyhlásenia napadnutého meritórneho rozhodnutia boli splnené všetky procesné podmienky, za ktorých mohol súd prvej inštancie v uvedenej sporovej veci konať a rozhodnúť. Nakoľko uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 2Cob/125/2019-921 zo dňa 26.01.2021 bola zákonná sudkyňa JUDr. Katarína Bartalská, rozhodujúca v predmetnej sporovej veci rozsudkom č. k. 28Cb/161/2017-531 zo dňa 18.10.2018 vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci, vedenej Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 28Cb/161/2017, odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade sa jedná o nedostatok procesnej podmienky na strane súdu - rozhodol vylúčený sudca a jediným spôsobom zjednania nápravy v danom prípade je zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci na opätovné prejednanie v ústavne vyhovujúcom obsadení súdu. S poukazom na uvedené skutočnosti odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. a) C.s.p. zrušil a vec v zmysle § 391 C.s.p. vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie, pričom úlohou súdu prvej inštancie malo byť opätovné prejednanie a rozhodnutie vo veci (vrátane rozhodnutia o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 3 C.s.p.).

37. Dňa 14.05.2021 prijal Ústavný súd Slovenskej republiky na konanie ústavnú sťažnosť žalobcu, ktorou sa domáhal vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Krajského súdu v Bratislave č. k. 2Cob/125/2019-921 zo dňa 26.01.2021 a č. k. 2Cob/125/2019-925 zo dňa 26.01.2021. Ústavný súd Slovenskej republiky následne nálezom č. k. IV ÚS 429/2021-128 zo dňa 21.12.2021 vo výroku 2 rozhodol, že uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 2Cob/125/2019-921 zo dňa 26.01.2021 vo výroku I vo vzťahu k sudkyňi JUDr. Kataríne Bartalskej a uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 2Cob/125/2019-925 zo dňa 26.01.2021 zrušuje a vec vracia Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

38. Ústavný súd konštatoval, že vzhľadom na záver prijatý v rámci posúdenia rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave o vylúčení sudkyň okresného súdu (vrátane tej, ktorá rozhodovala v predmetnej veci rozsudkom) z prejednávania a rozhodovania veci, vedenej súdom prvej inštancie pod sp. zn. 28Cb/161/2017 ako arbitrárneho a z hľadiska ústavne neudržateľného rozhodnutia, ústavný súd pristúpil aj k posúdeniu ústavnej konformnosti uznesenia o odvolaní, na základe ktorého bol zrušený rozsudok súdu prvej inštancie titulom skutočnosti, že vo veci rozhodovala vylúčená sudkyňa a konštatoval, že nakoľko neexistujú zákonné dôvody na vylúčenie dotknutej sudkyne, neboli splnené ani podmienky na zrušenie predmetného prvoinštančného rozsudku uznesením o odvolaní, čím sa podľa ústavného súdu stalo toto rozhodnutie ústavne neudržateľným, preto s poukazom na vyššie uvedené porušenia práv žalobcu ako sťažovateľa vyhovel aj návrhu na jeho zrušenie.

39. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) prejednal vec podľa § 380 ods. 1 bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ust. § 219 ods. 3 C.s.p. oznámený na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Bratislave dňa 16.05.2022. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie odvolací súd dospel k záveru, že konanie o námietke zaujatosti vznesenej voči JUDr. Kataríne Bartalskej je potrebné zastaviť, napadnuté uznesenie Okresného súdu Bratislava I č. k. 28Cb/161/2017-987 zo dňa 21.09.2021 je potrebné zrušiť a napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 28Cb/161/2017-531 zo dňa 18.10.2018 je vecne správny.

40. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že dňa 30.12.2021 bola vec opätovne predložená odvolaciemu súdu na rozhodnutie o opravnom prostriedku žalobcu a vznesenej námietke zaujatosti v nadväznosti

na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 429/2021-128 zo dňa 21.12.2021, ktorým bolo Uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 Cob125/2019-921 z 26. januára 2021 vo výroku I vo vzťahu k sudkyňi JUDr. Kataríne Bartalskej a uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 Cob 125/2019-925 z 26. januára 2021 zrušené a vec bola vrátená Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie (ďalej iba Nález). Zároveň odvolací súd zistil, že v spise sa nachádza aj citované uznesenie súdu prvej inštancie o prerušení konania, ktoré napadol odvolaním žalobca.

41. Vo vzťahu k žalobcom vznesenej námietke zaujatosti nadriadený súd konštatuje, že Uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 Cob125/2019-921 z 26. januára 2021 bolo Nálezom zrušené iba vo výroku I vo vzťahu k sudkyňi JUDr. Kataríne Bartalskej, pričom odvolací súd bol viazaný právnym názorom Ústavného súdu, podľa ktorého na vylúčenie sudkyne neboli splnené zákonné podmienky, keďže trestné stíhanie sa týka inej veci, ako sudkyňa rozhodovala. Nadriadený súd z verejne dostupných údajov zverejnených na webovej stránke Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky zistil, že JUDr. Katarína Bartalská sa listom doručeným Kancelárii prezidentky Slovenskej republiky dňa 26.2.2021 vzdala funkcie sudcu, v dôsledku čoho v zmysle § 19 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov jej funkcia sudcu zanikla uplynutím 28. februára 2021.

42. Podľa § 49 ods. 1 C.s.p. sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti. Podľa § 49 ods. 3 C.s.p. dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti.

43. Podľa § 52 ods. 1 C.s.p. strana má právo z dôvodov uvedených v § 49 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20181212>> uplatniť námietku zaujatosti.

44. Podľa § 161 ods. 1 C.s.p., ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len procesné podmienky). Podľa § 161 ods. 2 C.s.p., ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

45. Podľa § 378 ods. 1 C.s.p. na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

46. Konanie o námietke zaujatosti nadriadený súd zastavil podľa § 161 ods. 1, 2 v spojení s § 378 ods. 1 C.s.p. vzhľadom na nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť. Keďže JUDr. Kataríne Bartalskej, voči ktorej smerovala námietka zaujatosti vznesená žalobcom zanikla funkcia sudcu, nastala situácia, kedy je vylúčené, aby prípadne prejednávala a rozhodovala predmetný spor a zároveň, aby nadriadený súd rozhodoval o jej vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, t.j. odpadol dôvod rozhodovania o jej vylúčení ako sudkyne pre vznesenú námietku zaujatosti. Pre odstránenie pochybností, či neexistovali dôvody na vylúčenie menovanej v rozhodnom čase (v čase rozhodnutia súdom prvej inštancie, keď bola zákonnou sudkyňou), odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že z Nálezu vyplýva, že dôvody vylúčenia sudkyne v rozhodnom čase neboli splnené, preto žalobca nemôže byť žiadnym spôsobom ukrátený na svojich právach.

47. Odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu proti Uzneseniu o prerušení konania a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné podľa § 389 ods.1 písm. d) C.s.p. zrušiť.

48. Podľa § 389 ods. 1 písm. d) C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

49. Z napadnutého uznesenia vyplýva, že súd prvej inštancie konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 28Cb/161/2017 prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Ústavnom súde pod sp. zn. IV. ÚS 429/2021. Keďže konanie na Ústavnom súde bolo právoplatne skončené a to vydaním Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 429/2021-128 zo dňa 21.12.2021, ktorým bolo Uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 Cob125/2019-921 z 26. januára 2021 vo výroku I vo vzťahu k sudkyňi JUDr. Kataríne Bartalskej a uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 Cob125/2019-925 z 26. januára 2021 zrušené a vec bola vrátená Krajskému súdu v Bratislave na

ďalšie konanie, dôvody, pre ktoré bolo napadnuté uznesenie vydané, pominuli. Vydaním Nálezu sa vec vrátila na ďalšie konanie Krajskému súdu v Bratislave ako odvolaciemu súdu. Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil.

50. Odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu proti rozsudku vo veci samej a dospel k záveru, že podané odvolanie nie je dôvodné, keďže smeruje proti vecne správne mu rozsudku súdu prvej inštancie. Odvolací súd konštatuje, že predmetom konania je nárok žalobcu na určenie neplatnosti uznesení valného zhromaždenia zo dňa 14.07.2017 tak, ako sú špecifikované v odseku 14 tohto rozhodnutia (ďalej iba uznesenia VZ). Odvolacie námietky žalobcu možno rozdeliť vzhľadom na odvolacie dôvody do nasledovných častí:

1. porušenie práva na spravodlivý proces,
2. neplatnosť uznesení z dôvodu, že väčšinoví spoločníci (p. P. a p. D.) v čase konania VZ vôbec neboli spoločníkmi ADS PROPERTY s.r.o. (ďalej iba ADS PROPERTY),
3. neplatnosť uznesení z dôvodu, že ich prijatie bolo v rozpore so spoločenskou zmluvou ADS PROPERTY,
4. neplatnosť uznesení z dôvodu, že VZ sa nekonalo na mieste a v čase podľa pozvánky na valné zhromaždenie,
5. neplatnosť uznesení z dôvodu, že ich prijatie bolo v rozpore s dobrými mravmi pre nerešpektovanie Neodkladného opatrenia zástupcami väčšinových spoločníkov.

51. Podľa odvolacieho súdu bol procesný postup súdu prvej inštancie správny a v konaní nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Vo vzťahu k tejto odvolacej námietke odvolací súd zdôrazňuje, že výsledkom civilného sporového konania je meritórne rozhodnutie, ktoré autoritatívnym spôsobom upraví práva a povinnosti sporových strán, pričom predpokladom takéhoto ukončenia sporového konania je vybudovanie skutkového a právneho základu konečného rozhodnutia. Štandardne tento „dvojzáklad“ súdneho rozhodnutia získava súd v štádiu dokazovania a subsumovania zistených skutočností pod zodpovedajúcu právnu normu, ktoré následne pretaví do výroku a odôvodnenia predmetného rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia predstavuje tú jeho časť, v ktorej súd vysvetľuje, akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu. S poukazom na základné princípy sporového konania je potrebné uviesť, že zodpovednosť za výsledok sporu je „na pleciach“ sporových strán, ktoré majú v spore preukázať vysokú mieru procesnej aktivity a dokázať svoje skutkové tvrdenia. Súd totiž (až na výnimky) buduje skutkový základ konečného rozhodnutia vo veci z úkonov, ktoré plynú práve z procesnej aktivity sporových strán (prejednací princíp). Fundamentálnymi povinnosťami sporových strán v sporovom konaní sú povinnosť tvrdiť skutočnosti relevantné pre posúdenie veci a svedčiacie v prospech strany a súčasne povinnosť strany pravdivosť týchto svojich tvrdení pred súdom dokázať zákonnými prostriedkami. Medzi kritériá, na základe ktorých sa posudzuje procesná aktivita strán, patrí okrem ich relevantnosti pre prejednávajúcu vec najmä časové kritérium, t.j. včasnosť, ktorá je zo strany súdu posudzovaná v súlade s princípom arbitrárneho poriadku. Sudcovská koncentrácia konania predstavuje procesnú preklúziu práva, účelom ktorej je spor zrýchliť, zefektívniť a zamedziť špekulatívnemu postupu strán, napr. v podobe oneskorene predkladaných vyjadrení obsahujúcich nové skutkové tvrdenia alebo nové návrhy na vykonanie dokazovania, ktoré bolo možné predložiť v skoršom štádiu konania, smerujúce k zbytočnému predlžovaniu konania a k vzniku prieťahov v konaní a zabezpečiť tak, aby poskytnutie súdnej ochrany bolo rýchle a účinné (bližšie viď uznesenie NS SR sp. zn. 3Obdo/43/2018 zo dňa 26.02.2019). Princíp sudcovskej koncentrácie konania tak spočíva v možnosti súdu neprihliadať na prostriedky procesného úroku a procesnej obrany sporovej strany v prípade, ak tieto mohla uplatniť už skôr, ak by konala s náležitou starostlivosťou. Základnou funkciou takto nastavenej sudcovskej koncentrácie konania je funkcia motivačná, ktorá má viesť sporové strany k hospodárnemu správaniu sa v spore, ktoré sa prejavuje včasným uplatnením prostriedkov procesnej obrany a procesného útoku. Sekundárnou funkciou sudcovskej koncentrácie konania je funkcia sankčná, spočívajúca v „potrestaní“ sporovej strany za jej procesnú nedisciplinovanosť, ktorá môže v konečnom dôsledku viesť k strate sporu.

52. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že súd prvej inštancie v predmetnej sporovej veci nariadil na deň 17.09.2018 pojednávanie, na ktoré sa žalobca (ako uviedol aj súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia) napriek tomu, že mal vykázané riadne doručenie predvolania naň dňa 06.09.2018 nedostavil, pričom svoju neúčast' nijakým spôsobom neospravedlnil ani nežiadal, aby došlo k jeho odročeniu. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť súd prvej inštancie, postupujúc v zmysle § 180 C.s.p. rozhodol, že sa pojednávanie bude konať v neprítomnosti žalobcu a otvoril pojednávanie, na

ktorom bol následne vypočutý právny zástupca žalovanej strany sporu. Ten (ako vyplýva aj zo zvukového záznamu z predmetného pojednávania) poukázal na skutočnosť, že žalobca na jeho vyjadrenie k žalobe nijakým spôsobom nereagoval a zároveň uviedol, že nakoľko žalobca v konaní, vedenom Okresným súdom Bratislava V pod sp. zn. 23Cb/136/2017, predmetom ktorého je nahradenie prejavu vôle, uviedol následne ďalšie skutočnosti, na ktoré bolo zo strany žalovaného nevyhnutné reagovať aj v tomto sporovom konaní, predložil súdu relevantné dôkazy za účelom preukázania opodstatnenosti svojich tvrdení. Následne po vyslúchnutí žalovanej strany sporu prostredníctvom právneho zástupcu súd prvej inštancie vyhlásil dokazovanie v predmetnej sporovej veci za skončené a odročil pojednávanie za účelom vyhlásenia meritórneho rozhodnutia (na deň 04.10.2018). Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca na predmetné pojednávanie, na ktorom malo dôjsť k vyhláseniu rozsudku, nemal riadne vykázané doručenie predvolania, súd nariadil za účelom verejného vyhlásenia rozsudku ďalšie pojednávanie, a to na deň 18.10.2018, kedy došlo k verejnému vyhláseniu rozsudku.

53. Žalobca predovšetkým namietal, že súd prvej inštancie prihliadal na žalovaným neskoro predložené dôkazy v sporovom konaní, a to na pojednávaní, na ktorom nebol prítomný (dňa 17.09.2018), pričom následne po oboznámení sa s prednesom žalovanej strany sporu vyhlásil súd prvej inštancie dokazovanie za skončené a odročil pojednávanie za účelom verejného vyhlásenia rozsudku, čím bolo poručené jeho právo na spravodlivý proces. Žalobca namieta, že mu malo byť v predmetnej sporovej veci umožnené sa k žalovaným predloženým dôkazom (hoci má za to, že neboli uplatnené včas) vyjadriť, k čomu nedošlo. Je potrebné zdôrazniť, že súd prvej inštancie umožnil žalobcovi reagovať na predložené dôkazy tým, že ho riadne predvolal na pojednávanie, na ktorom sa mohol žalobca s dôkazmi oboznámiť a mohol na predložené dôkazy reagovať. Možno teda konštatovať, že žalobca sa sám diskvalifikoval z oboznámenia a navrhovania dôkazov, keď sa v prvom rade nevyjadril k žalobnej odpovedi a predloženým listinným dôkazom a následne sa nedostavil na pojednávanie. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že na pojednávaní založil žalovaný do spisu listinné dôkazy, ktoré už boli pripojené k žalobnej odpovedi (žalobca ich v odvolaní označuje ako desiatky ďalších listinných dôkazov) a listinný dôkaz Vyjadrenie Výskumného ústavu papiera a celulózy a Notárska zápisnica o váhe zásielok N 125/2018 spísaná notárkou Mgr. Stanislavou Palkovou, pričom preukázal, z akého dôvodu bol tento dôkaz predložený až na pojednávaní dňa 17.09.2018 (viď nižšie). Súd prvej inštancie preto postupoval správne ak ukončil dokazovanie a vyhlásil dokazovanie za skončené.

54. Odvolací súd s poukazom na ustálenú judikatúru uvádza, že úlohou súdu v sporovom konaní nie je zistenie skutočného stavu veci (to sa deje v rámci mimosporových konaní), ale zistenie skutkového stavu - vzhľadom na zásadu kontradiktórnosti - z prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany, ktoré sú sporovými stranami uplatnené včas (t.j. pri zohľadnení sudcovskej a zákonnej koncentrácie konania). Týmito skutočnosťami je limitované aj dokazovanie v sporovom konaní, pre ktoré v zmysle § 185 ods. 1 C.s.p. platí, že je to súd, kto výlučne rozhodne, ktoré zo včas stranami sporu navrhnutých dôkazov (keďže návrh na vykonanie dokazovania predstavuje prostriedok procesného útoku a procesnej obrany) vykoná. Podľa čl. 8 základných princípov C.s.p. sú strany sporu povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť ich dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Z čl. 10 základných princípov C.s.p. zároveň vyplýva, že sporové strany sú povinné postupovať v spore v súlade so zákonom a podľa pokynov súdu. S uvedenými zásadami je spojená povinnosť sporových strán sporu uplatniť prostriedky procesného útoku a procesnej obrany včas - tieto nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predĺžiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania (§ 153 ods. 1 C.s.p.).

55. Z priebehu samotného sporového konania je zrejmé, že žalujúca strana sporu, hoci bola (podaním žaloby) jeho iniciátorom, nerešpektovala pokyny súdu prvej inštancie smerujúce k prejednaniu sporu, keď na žalobnú odpoveď žalovaného nijakým spôsobom napriek výzve obsahujúcej poučenie o sudcovskej koncentrácii (doručenej dňa 21.02.2018) nereagovala. Žalobca zároveň v predmetnom sporovom konaní nepredložil (okrem žaloby) nijaké ďalšie vyjadrenia obsahujúce skutkové tvrdenia, prípadne návrhy na vykonanie dôkazov a ani sa nedostavil na pojednávanie, nariadené súdom prvej inštancie na deň 17.09.2018, hoci naň bol riadne predvolaný. Práve sudcovská koncentrácia konania má zabezpečiť rýchlosť a hospodárnosť konania, zamedziť špekulatívnemu postupu sporových strán, ktoré by smerovalo k zbytočnému predlžovaniu sporu a zabezpečiť tak rýchle a účinné poskytnutie ochrany.

56. V danom prípade neobstojí tvrdenie žalobcu, uvádzané v odvolaní, v zmysle ktorého umožnením predloženia (podľa žalobcu) oneskoreného dôkazného prostriedku žalovaným na pojednávaní,

nariadenom súdom prvej inštancie na deň 17.09.2018, ktorého sa žalobca nezúčastnil, predstavuje zásah do jeho práv na spravodlivý proces, nakoľko - ako vyplýva aj z ustálenej rozhodovacej praxe Ústavného súdu SR, sudcovskú koncentráciu konania uplatňuje príslušný sudca podľa vlastnej úvahy a spadá len do jeho kompetencie, či na prostriedok procesného útoku alebo procesnej obrany, ktorý strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania, bude prihliadať (bližšie viď napr. uznesenie ÚS SR sp. zn. II ÚS 530/2018 zo dňa 15.11.2018). Ak aj žalobca vyhodnotil umožnenie žalovanému predložiť na danom pojednávaní dôkaz, ktorý on považuje za oneskorený, bolo len na úvahe konajúceho súdu prvej inštancie, aby sa s predmetnou skutočnosťou dostatočným a dôsledným spôsobom v meritórnom rozhodnutí vysporiadal. Dôležité je zároveň dodať, že sa jedná o oprávnenie súdu a nie o povinnosť a ak ho súd využije, nemožno tento procesný postup súdu nazvať nesprávnym, pretože sa jedná o využitie zákonnej možnosti a nie nesprávnu aplikáciu sudcovskej koncentrácie konania.

57. Odvolací súd mal za preukázané, že súd prvej inštancie sa zaoberal všetkými v sporovom konaní relevantnými okolnosťami, pričom zohľadnil tvrdenia žalobcu (uvádzané v žalobe, nakoľko následne došlo k jeho pasivite v spore) ako aj tvrdenia žalovaného, s ktorými sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia následne náležite vysporiadal. Odvolací súd konštatuje, že žalobca mal v rámci konania pred súdom prvej inštancie zabezpečenú možnosť na realizáciu jeho procesných práv ako aj na obhajobu práv. Práve princíp rovnosti zbraní, ktorý je súčasťou koncepcie spravodlivého súdneho konania, obsahuje zásadu zaručujúcu mať rovnakú možnosť obhajovať svoje záujmy - súd prvej inštancie v danom prípade procesným postupom vytvoril obom sporovým stranám rovnaký priestor a možnosti na realizáciu ich procesných práv a plnenie si procesných povinností, pričom v prípade, ak tieto žalobca práve svojou nečinnosťou v spore (nevyjadrenie sa k žalobnej odpovedi žalovaného, neúčast na pojednávaní bez predošlého riadneho a včasného ospravedlnenia, ktorou sa sám diskvalifikoval z možnosti vyjadriť sa k žalovaným predloženým dôkazom) nerealizoval, námietka žalobcu o porušení práva na spravodlivý proces práve pre jeho pasivitu v spore obstať nemôže.

58. Odvolací súd sa nestotožňuje s odvolacou námietkou žalobcu, podľa ktorej väčšinoví spoločníci v čase konania VZ vôbec neboli spoločníkmi spoločnosti ADS PROPERTY, nakoľko už dňa 21.06.2017, t.j. pred konaním VZ, žalobca vo vzťahu k obom väčšinovým spoločníkom odstúpil od Zmlúv o prevode obchodného podielu a v dôsledku toho sa stal sám jediným spoločníkom ADS PROPERTY. Podľa odvolacieho súdu dospel súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu k správneému záveru, že odstúpenia od zmlúv žalobcom sú absolútne neplatnými právnymi úkonmi, čo jasne a zrozumiteľne odôvodnil v odsekoch 31 až 34 napadnutého rozsudku. Odvolací súd preto v tejto časti konštatuje v súlade s § 387 ods. 2 C.s.p. správnosť dôvodov odôvodnenia v tejto časti a na zdôraznenie správnosti a k odvolacím námietkam uvádza nasledovné:

59. Pre posúdenie platnosti odstúpenia od zmlúv o prevode obchodného podielu, teda či boli väčšinoví spoločníci v čase konania VZ spoločníkmi ADS PROPERTY, bolo potrebné posúdiť, či predchádzala odstúpeniam Výzva žalobcu na zaplatenie odplaty za prevod obchodných podielov s upozornením na možnosť odstúpenia (ďalej iba Výzva na plnenie). Už vo vyjadrení k žalobe žalovaný poprel doručenie Výziev a uviedol vlastné skutkové tvrdenie s odkazom na podacie lístky a doručenký, že predmetom zásielok doručených p. D. a p. P. v dňoch 15.5.2017 a 12.06.2017 bola PONUKA a VÝZVA, teda iný dokument a to Ponuka na odkúpenie obchodného podielu, Výzva na vyjadrenie. Podľa odvolacieho súdu žalovaný účinne poprel skutkové tvrdenie žalobcu, čím sa tvrdenie žalobcu o doručení Výzvy stalo sporným a dôkazné bremeno preukázania tvrdených skutočností bolo na žalobcovi, ktorý zostal pasívny. Žalovaný na podporu svojho tvrdenia predložil na pojednávaní dôkaz Vyjadrenie Výskumného ústavu papiera a celulózy a.s. (ďalej iba VÚPC) zo dňa 13.09.2018, ktorým preukazoval, že zásielky doručené p. D. a p. P. v dňoch 15.05.2017 a 12.06.2017 nemohli obsahovať dva listy ako tvrdí žalobca, t.j. že Výzva na plnenie im nebola doručená a Notársku zápisnicu o váhe zásielok spísanú dňa 01.08.2018 notárkou Mgr. Stanislavou Palkovou.

60. Odvolací súd nesúhlasí s odvolacou námietkou žalobcu, že listinný dôkaz Vyjadrenie VÚPC a Notárska zápisnica o váhe zásielok nebol doručený včas. Žalovaný v konaní preukázal, že tento dôkaz nadobudol význam prvý krát, keď sa dozvedel dňa 21.08.2018 z repliky žalobcu (p. H.) v konaní o nahradenie prejavu vôle voči p. D. a p. P. vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 23Cb/136/2017, ktorú založil do spisu, že v zásielkach boli dva listy papiera, nie iba jeden a to Ponuka a Výzva na plnenie. Keďže tento dôkaz (Vyjadrenie VÚPC) žalovaný získal dňa 13.09.2018,

možno konštatovať, že ak bol predložený na pojednávaní konanom dňa 17.09.2018, bol predložený včas. Pokiaľ ide o notársku zápisnicu, ktorou sa osvedčovali skutočnosti tak, ako uvádza súd prvej inštancie, z obsahu zápisnice je nesporné, že bola vyhotovená v súvislosti s konaním vedeným na Okresnom súde Bratislava V o nahradenie prejavu vôle a žalovaný ju predložil ako dôkaz v prejednávanej veci po argumentácii žalobcu, že zásielky obsahovali dva listy. Súd prvej inštancie preto postupoval správne, ak tieto dôkazy pripustil. Ako už bolo uvedené, žalobca sám svojou pasivitou sa diskvalifikoval z oboznámenia tohto dôkazu a navrhovania ďalších dôkazov a súd prvej inštancie nepochybil, ak dokazovanie vyhlásil za skončené. Právo žalobcu bolo zachované tým, že bol riadne predvolaný na vytýčené pojednávanie. Odvolací zdôrazňuje, že už zo žalobnej odpovede vedel žalobca o popretí skutkových tvrdení žalovaným. Zároveň odvolací súd vzhľadom na svoje odôvodnenie v odsekoch 55 až 57 uvádza, že aj v prípade, ak by dôkazy boli predložené oneskorene, nešlo by o nezákonný postup súdu prvej inštancie. Za rozhodujúce ale odvolací súd považuje, že žalovaná strana výslovne poprela skutkové tvrdenia žalobcu už v žalobnej odpovedi, keď vyhlásila, že skutkové tvrdenia žalobcu sú nepravdivé a súčasne predložila vlastné skutkové tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach. Týmto účinným popretím sa stali tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach sporné, pričom žalobca ďalšie dôkazy na preukázanie svojich tvrdení nenavrhol. Podľa odvolacieho súdu žalobca v konaní nepreukázal, že doručil p. D. a p. P. Výzvy na plnenie a právny záver, že odstúpenia od zmlúv od obchodného podielu sú neplatné, je správny.

61. K odvolacej argumentácii žalobcu, že skutočnosť, že je na podacom lístku uvedená hmotnosť 10 g ešte neznamená, že daná zásielka váži presne 10 gramov, že súd nezobral do úvahy všeobecne známu skutočnosť, že Slovenská pošta má dlhodobo v zmysle svojho cenníka jednotnú tarifu za všetky nepoistené zásielky do 50 gramov a predloženie aktuálneho cenníka Slovenskej pošty, odvolací súd uvádza, že ide o novoty v odvolacom konaní, na ktoré nemôže odvolací súd prihliadať. Koncepcia odvolacieho konania v civilnom spore vychádza z tzv. neúplného apelačného systému. Neúplnosť apelácie znamená, že právo odvolateľa použiť v odvolacom konaní prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila v prvoinštančnom konaní je obmedzené (§ 366 C.s.p.). Skutočnosť, že žalobca bol v spore pasívny neznamená, že nemohol bez svojej viny použiť v prvoinštančnom konaní prostriedky procesného útoku.

62. Odvolací súd sa nestotožnil s odvolacou námietkou, že súd prvej inštancie mal v zmysle § 164 C.s.p. konanie prerušiť až do meritórneho rozhodnutia v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 23Cb/136/2015 a ak tak neurobil, trpí konanie inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolací súd predovšetkým poukazuje na skutočnosť, že aj v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V, predmetom ktorého je nahradenie prejavu vôle, sa posudzuje otázka platnosti odstúpenia od zmlúv o prevode obchodných podielov ako otázka predbežná, výsledkom tohto konania teda nebude rozhodnutie o určovacej žalobe, ktoré by záväzne determinovalo výsledok v prejednávanej veci. Súdu prvej inštancie teda nič nebránilo, aby si túto otázku ako otázku predbežnú prejudiciálne posúdil sám.

63. Odvolací súd sa nestotožnil s odvolacou námietkou, že ak by aj súd z akéhokoľvek dôvodu pokladal väčšinových spoločníkov za spoločníkov ADS PROPERTY, druhým zásadným dôvodom pre neplatnosť napádaných uznesení je ich rozpor so Spoločenskou zmluvou. Podľa žalobcu sú teda napádané uznesenia VZ neplatné aj z dôvodu, že boli prijaté bez jeho súhlasu, pričom podľa bodu 9.10 Spoločenskej zmluvy bol na ich prijatie potrebný súhlas všetkých (100%) spoločníkov ADS PROPERTY. Žalobca v konaní predložil fotokópiu originálu Rozhodnutia žalobcu, ktoré je totožné s Rozhodnutím žalobcu, ktoré je uložené v Zbierke listín obchodného registra. Žalovaný v konaní predložil fotokópie ďalších originálov tej istej listiny s odlišným znením, podľa ktorého sa na odvolanie konateľov ADS PROPERTY a spoločnosti Carlton nevyžaduje súhlas všetkých spoločníkov, ale len dvojtretinovej väčšiny. Podľa žalobcu ak mal súd posúdiť, či boli uznesenia VZ platné alebo neplatné z pohľadu obsahu Spoločenskej zmluvy, musel vyhodnotiť proti sebe stojace uvedené dôkazy. Má za to, že tieto dôkazy nie sú rovnocenné, nakoľko rozhodujúcim znením Spoločenskej zmluvy je v prípade pochybností o jej obsahu, resp. v prípade, že sa nepreukáže opak, znenie založené v Zbierke listín obchodného registra.

64. Odvolací súd konštatuje, že strany sporu založili do spisu dve verzie Rozhodnutia jediného spoločníka pri výkone pôsobnosti valného zhromaždenia obchodnej spoločnosti ADS PROPERTY zo dňa 04.12.2015, ktorá obsahuje Uznesenie 7/2015, podľa ktorého spoločník prijíma novú Spoločenskú zmluvu o založení spoločnosti s ručením obmedzeným ADS PROPERTY, ktorá tvorí prílohu tohto

rozhodnutia a ktorá nahrádza Spoločenskú zmluvu zo dňa 03.02.2014 (ďalej iba Rozhodnutie, resp. Spoločenská zmluva). Žalobca pripojil k žalobe fotokópiu Rozhodnutia a Spoločenskú zmluvu (nepodpísanú) so znením, podľa ktorého je na rozhodnutie o odvolaní konateľov v zmysle čl. IX ods. 9.10 potrebný súhlas všetkých spoločníkov. V žalobnej odpovedi žalovaný poprel obsah Spoločenskej zmluvy predloženej žalobcom a uviedol, že žalobcom predložené znenie Spoločenskej zmluvy bolo sfaľšované, resp. pozmenené a predložil podľa jeho názoru pravé znenie Spoločenskej zmluvy, podľa ktorej sa na odvolanie konateľov nevyžaduje súhlas všetkých spoločníkov ADS PROPERTY. Zároveň uviedol, že dôkazy o sfaľšovaní spoločenskej zmluvy uviedol v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V, o čom predložil listinný dôkaz. Žalovaný k žalobnej odpovedi pripojil ako dôkazy na svoje tvrdenia podpísanú fotokópiu Spoločenskej zmluvy - úplné znenie Zbl. 271/2017-1, Sro 97389, Notársku zápisnicu N937/2017 spísanú notárkou Mgr. Stanislavou Palkovou s prílohami a Notársku zápisnicu N604/2017 spísanú notárkou JUDr. Agátou Wiegerovou.

65. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie vzhľadom na zistený skutkový stav a vykonané dokazovanie (iné dôkazy navrhnuté neboli) dospel k záveru, že napádané uznesenia VZ boli prijaté v súlade so Spoločenskou zmluvou (odsek 35 napadnutého rozsudku). Pri vyhodnotení verzie Spoločenskej zmluvy predloženej žalobcom a verzie predloženej žalovaným dospel k záveru, že verzia predložená žalovaným opatrená okrúhlu pečiatkou Okresného súdu Bratislava I s uvedením č. Zbl 543/2017-1, Sro 97389, podľa ktorej nie je potrebný v zmysle čl. 9 bod 9.10 na odvolanie konateľov súhlas všetkých spoločníkov, je pravou Spoločenskou zmluvou (resp. platnou). Odvolací súd zdôrazňuje, že žalovaný už v žalobnej odpovedi uviedol dôvody, pre ktoré považuje znenie Spoločenskej zmluvy (Rozhodnutie zo dňa 04.12.2015) predložené žalobcom za nepravé. Popretím pravdivosti tejto listiny sa podľa odvolacieho súdu presunulo dôkazné bremeno na žalobcu. Žalobca v prvoinštančnom konaní bremeno dôkazu preukázania pravosti predmetnej listiny neunesol. Pri vyhodnotení dôkazov predloženými stranami sporu je potrebné konštatovať, že dôkazom svedčiacim v prospech žalobcu a účinne popretým žalovaným je kópia listiny Rozhodnutie zo dňa 4.12.2015, súčasťou ktorej je nepodpísaná verzia Spoločenskej zmluvy ADS PROPERTY a ktorá je v obsahovej zhode s verzou v Zbierke listín, pričom nie je sporné, že s týmto dokumentom bolo manipulované. V prospech žalovaného svedčia dôkazy kópia jedného rovnopisu Rozhodnutia zo dňa 4.12.2015 pevne zviazaného so znením spoločenskej zmluvy ADS - na úrovni originálu, kópia druhého rovnopisu Rozhodnutia zo dňa 4.12.2015 pevne zviazaného so znením spoločenskej zmluvy ADS - na úrovni originálu (kópie rozhodnutia sú obsiahnuté v Notárskej zápisnici JUDr. Palkovej). Ďalšími listinnými dôkazmi svedčiacimi v prospech žalovaného sú e-maily od žalobcu pre p. D. zo dňa 2.12.2015, prílohou ktorých bol nepodpísaný návrh úplného znenia spoločenskej zmluvy obsahovo totožný so znením, ktorými disponujú p. D. a p. P. a Vyhlásenie p. D. a p. P. v Notárskej zápisnici N 937/2017.

66. Berúc do úvahy dôkazy predložené v prvoinštančnom konaní, ich vyhodnotením možno dospieť k záveru, že žalobca nepreukázal, že napádané uznesenia VZ sú z hľadiska obsahu Spoločenskej zmluvy prijaté v rozpore s jej znením. Žalobca nepreukázal, že pravé znenie Rozhodnutia zo dňa 04.12.2015 súčasťou ktorého je Spoločenská zmluva, je tá verzia, ktorú pripojil k žalobe. K odvolacej námietke žalobcu, že na poslednú chvíľu boli založené do spisu na pojednávaní notárska zápisnica N604/2017 vyhotovená JUDr. Agátou Wiegerovou a notárska zápisnica N 937/2017 vyhotovená Mgr. Stanislavou Palkovou, odvolací súd uvádza, že fotokópie týchto notárskych zápisníc žalovaný pripojil už k žalobnej odpovedi a boli žalobcovi doručené spolu s výzvou na vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného. Na pojednávaní založil do spisu žalovaný už len originál Notárskej zápisnice vyhotovenej JUDr. Palkovou a notársky overené rovnopisy Rozhodnutia zo dňa 4.12.2015, o ktorých tvrdil už v žalobnej odpovedi, že sú pravé.

67. K odvolacej námietke žalobcu, podľa ktorej sú napádané uznesenia VZ neplatné aj z dôvodu, že valné zhromaždenie sa nekonalo na mieste a v čase podľa Pozvánky, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku konštatoval, že VZ bolo zvolané v súlade s formálnymi požiadavkami na zvolanie valného zhromaždenia a skutočnosť, že žalobca sa vzdal účasti (čo vyplýva z Notárskej zápisnice JUDr. Bayerovej) nemôže byť následne relevantným argumentom o poškodení jeho práv. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že súd prvej inštancie mohol vychádzať iba zo skutkového stavu a vykonaného dokazovania do vyhlásenia dokazovania za skončené. Žalobca v žalobe tvrdil, že valné zhromaždenie sa údajne konalo v priestoroch recepcie budovy spoločnosti Carlton Property s.r.o. na adrese Mostová 6, Bratislava, na prízemí, pričom podľa pozvánky sa malo uskutočniť v priestoroch

spoločnosti t.j. na 3. poschodí. Zároveň tvrdil, že sa valné zhromaždenie nemohlo konať o 9:00 hod, keďže v tomto čase sa podľa notárskej zápisnice JUDr. Kataríny Valovej nachádzali právni zástupcovia p. D. a p. P. na 3. poschodí. Na tieto svoje tvrdenia predložil notársku zápisnicu N 731/2017 vyhotovenú notárkou JUDr. Katarínou Valovou, Pozvánku a Zápisnicu z VZ. V žalobnej odpovedi žalovaný poprel tvrdenia žalovaného, že valné zhromaždenie sa nekonalo na mieste a v čase podľa pozvánky, o čom predložil dôkaz Pozvánku, Zápisnicu z VZ a uviedol vlastné skutkové tvrdenie, že žalobca sa vzdal účasti na valnom zhromaždení, o čom predložil dôkaz Notársku zápisnicu N 456/2017 vyhotovenú JUDr. Ruženou Bayerovou. Keďže žalobca toto skutkové tvrdenie žalovaného nepoprel, pričom tak mohol urobiť vo vyjadrení k žalobnej odpovedi, resp. na pojednávaní, je zrejmé, že súd prvej inštancie vychádzal z tejto skutočnosti ako nespornej.

68. K tvrdeniu žalobcu, že „Skutočnosť, že H. urobil pred konaním VZ vyhlásenie o neúčasti je výslovne sporná“, odvolací súd uvádza, že nespornosť tohto skutkového tvrdenia sa posudzuje z hľadiska, či ho protistrana poprela alebo nie. De iure je skutkové tvrdenie nesporné, ak sa aplikuje domnienka podľa § 151 ods. 1 ods. 1 C.s.p., t.j. že skutkové tvrdenie je nesporné, ak ho protistrana nepoprela. Nesporné skutkové tvrdenie si súd osvojí ako základ, to neplatí, ak existuje dôvodná pochybnosť o pravdivosti nesporných skutkových tvrdení. V tomto prípade žalovaný predložil notársku zápisnicu, ktorá je verejnou listinou a ktorá zakladá vyvrátiteľnú domnienku o pravdivosti jej obsahu, kým nie je preukázaný opak. Je pravdou, že v tomto prípade boli súdu predložené dve notárske zápisnice, pričom z Notárskej zápisnice JUDr. Bayerovej (predloženej žalovaným) vyplýva, že H.. H. na otázku, či sa chce ako spolovník zúčastniť valného zhromaždenia odpovedal, že „nie“ a z Notárskej zápisnice JUDr. Valovej (predloženej žalobcom) vyplýva, že na túto otázku odpovedal prostredníctvom Mgr. Záhorákovskej tak, že „na to nebudú odpovedať“. Za rozhodujúce odvolací považuje, že žalobca v prvoinštančom konaní netvrdil, že predmetné vyhlásenie neurobil, tento prostriedok procesnej obrany vo vzťahu k žalovanému uplatnil až v odvolacom konaní. Notársku zápisnicu notárky JUDr. Valovej predložil žalobca ako dôkaz k žalobe na preukázanie, že valné zhromaždenie sa neuskutočnilo na mieste podľa Pozvánky.

69. Odhliadnuc od uvedeného je odvolací súd toho názoru, že valné zhromaždenie sa konalo na mieste a v čase podľa Pozvánky, preto ani tento odvolací dôvod neobstojí. Z pozvánky na valné zhromaždenie totiž nevyplyva, že miesto konania je v priestoroch spoločnosti Carlton Property s.r.o. na 3. poschodí, miestom konania je podľa Pozvánky: priestory spoločnosti Carlton Property s.r.o. na Mostovej 6, 811 02 Bratislava. Zo Zápisnice z valného zhromaždenia zo dňa 14.07.2017 vyplýva, že valné zhromaždenie sa konalo v priestoroch recepcie spoločnosti Carlton Property s.r.o., konalo sa teda v mieste uvedenom v Pozvánke. Odvolací súd poukazuje na ust. § 129 Obchodného zákonníka, ktorý určuje, že súčasťou pozvánky je termín a program valného zhromaždenia. Miesto konania nie je zákonnou náležitosťou, platí však, že ak miesto konania nevyplyva zo spoločenskej zmluvy, je potrebné miesto určiť tak, aby každý spolovník mohol realizovať svoje práva. Pozvánka teda spĺňala formálne náležitosti, pokiaľ ide aj o určenie miesta konania a dôkazom, že valné zhromaždenie sa konalo v priestoroch spoločnosti Carlton Property, je Zápisnica z VZ. Pokiaľ ide o čas, je zrejmé, že valné zhromaždenie sa konalo s niekoľkomínutovým oneskorením, keďže sám žalobca tvrdí, že najskôr sa právni zástupcovia spolovníkov nachádzali na 3. poschodí a nemohli sa teda nachádzať aj na recepcii. Žalovaný preukázal, že po tom, ako JUDr. Kocan a JUDr. Jašurová opustili rokovaciu miestnosť na 3. poschodí, presunuli sa na recepciu, valné zhromaždenie sa teda začalo s niekoľkomínutovým oneskorením, čo nemôže mať vplyv na platnosť napádaných uznesení.

70. Odvolací súd sa nestotožnil ani s odvolacou námietkou, že predmetné uznesenia VZ boli prijaté v rozpore s dobrými mravmi pre nerešpektovanie neodkladného opatrenia väčšinoumi spolovníkmi. Žalobca uvádzal v žalobe ako posledný dôvod neplatnosti napádaných uznesení VZ, že boli prijaté pánmi D. a P. napriek tomu, že mali vedomosť o existencii a obsahu Neodkladného opatrenia. O Neodkladnom opatrení pánov D. a P. (prostredníctvom JUDr. Kocana a JUDr. Jašurkovej) pred konaním VZ informovala Mgr. Záhoráková, ktorá im Neodkladné opatrenie aj doručila, resp. položila ho na stôl. Žalovaný už v žalobnej odpovedi uviedol, že samotná existencia Neodkladného opatrenia v čase prijatia napádaných uznesení VZ nie je dôvodom na vyslovenie ich neplatnosti, keďže Neodkladné opatrenie v čase konania VZ nebolo pánom D. a P. doručené, teda nebolo vykonateľné. Súd prvej inštancie preto dospel k správnejmu záveru, že konanie pánov D. a P. nebolo obmedzené žalobcom uvádzaným nevykonateľným neodkladným opatrením nariadeným v konaní na Okresnom súde Bratislava V č. k. 23Cb/136/2017-64 zo dňa 07.07.2017. Je pravdou, že citovaným uznesením bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým súd rozhodol, že žalovaní v 1. a 2. rade (páni P. a D.) sú povinní zdržať sa výkonu

práv spoločníkov a členov štatutárneho orgánu v spoločnosti ADS PROPERTY, s.r.o., IČO: 47 679 212, so sídlom Laurinská 2, 81101 Bratislava - Staré Mesto, smerujúce ku vymenovaniu a odvolaniu členov štatutárneho orgánu v spoločnosti ADS PROPERTY, s.r.o., IČO: 47 679 2012, so sídlom Laurinská 2, 811 01 Bratislava a vymenovaniu a odvolaniu členov štatutárneho orgánu v spoločnosti Carlton Property, s.r.o., IČO: 36 860 492, so sídlom: Hviezdoslavovo nám. 3, 811 02 Bratislava. Toto neodkladné opatrenie však v čase konania VZ nebolo doručené p. Grundovi ani p. Hrubému, jeho obsahom teda neboli viazaní a oznámenie Mgr. Záhoráčkovej o nariadení neodkladného opatrenia nemá účinky doručenia neodkladného opatrenia. Zároveň je potrebné dodať, že okrem toho, že nebolo vykonateľné, nikdy nenadobudlo právoplatnosť, keďže bolo uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Cob/210/2017 - 792 zmenené tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol zamietnutý. Vzhľadom na konkrétne okolnosti, kedy na jednej strane síce advokáti pánov D. a P. boli oboznámení s výrokom rozhodnutia o nariadení neodkladného opatrenia, ale na druhej strane neodkladné opatrenie nebolo vykonateľné, nesporne nebolo účinne doručené (advokáti žalobcu nie sú doručujúcim orgánom) a následne došlo k zmene neodkladného opatrenia pre jeho nedôvodnosť, nemožno súhlasiť, že neodkladné opatrenie malo vplyv na platnosť napádaných uznesení. V čase konania VZ neexistoval právny zákaz konania VZ a advokáti pánov D. a P. boli povinní rešpektovať ich pokyny uskutočniť valné zhromaždenie a prijať napádané uznesenia, preto nie je možné posúdiť ich konanie ako konanie v rozpore s dobrými mravmi.

71. Odvolací súd na záver uvádza, že žalobca v konaní neuniesol dôkazné bremeno svojich tvrdení a k strate sporu viedla jeho pasivita a uplatnenie zásady koncentrácie zakotvenej v civilnom sporovom poriadku. Vzhľadom na výhrady žalobcu, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal dostatočne s viacerými listinnými dôkazmi, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že dospel k záveru o vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia a v súlade s § 387 ods. 3 sa odvolací v odôvodnení svojho potvrdzujúceho rozhodnutia vysporiadal s relevantnými listinnými dôkazmi ako aj zásadnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní. Odvolací súd vzhľadom na obsahlosť podaní strán sporu v odvolacom konaní poukazuje na ustálenú judikatúru, podľa ktorej všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (I. ÚS 241/07).

72. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v celom rozsahu podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

73. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1, v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. Úspešnému žalovanému odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku vo veci samej, a to v súlade s § 262 ods. 2 C.s.p.

74. Uvedený rozsudok je výsledkom hlasovania odvolacieho senátu v pomere hlasov za 2 : 1 proti. Členka senátu JUDr. Dana Šiffalovičová, ktorá dala kontra vótum má nasledovný právny názor. Na vec sa pozerá nasledovne:

1. Navrhovanie dôkazov stranami sporu je časovo ohraničené sudcovskou koncentráciou konania a zákonnou koncentráciou konania. Tieto predstavujú vyjadrenie základného princípu civilného sporu uvedeného v čl. 10 CSP (zásady arbitrárneho poriadku), podľa ktorého súd určuje priebeh a tempo konania s prihliadnutím na hospodárnosť konania tak, aby bol naplnený účel zákona.

2. Sudcovskou koncentráciou konania sa rozumie povinnosť strán sporu uplatniť prostriedky procesnej obrany a útoku (medzi ktoré sa radia aj návrhy na vykonanie dôkazov v zmysle § 149 CSP) včas. Prostriedky procesného útoku a obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, keby konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky, ktoré neboli uplatnené včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov. Podmienkou je, aby súd v rozhodnutí v merite veci náležite odôvodnil neprihliadnutie na včas neuplatnené prostriedky.

3. Zákonná koncentrácia konania predstavuje objektívnu časovú hranicu na uplatňovanie prostriedkov procesnej obrany a prostriedkov procesného útoku. Touto hranicou je moment vyhlásenia uznesenia, ktorým súd skončí dokazovanie, ako tomu bolo v doterajšom ustanovení § 120 ods. 4 OSP.

4. Sudcovská koncentrácia konania rovnako predstavuje procesnú preklúziu práva a jej účelom je zabrániť tomu, aby sporové strany zdržiavali spor neskoro vykonanými procesnými úkonmi.

5. Uvedené potvrdzuje aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý v odôvodnení uznesenia č. k. 3Obdo/43/2018 zo dňa 26.02.2019 uviedol: „Účelom sudcovskej koncentrácie konaniu bolo zabezpečiť rýchlosť a hospodárnosť súdneho konania a zamedziť tak špekulatívnemu postupu strán (napr. v podobe oneskorene predkladaných vyjadrení obsahujúcich nové skutkové tvrdenia alebo nové návrhy na vykonanie dokazovania, ktoré bolo možné predložiť v skoršom štádiu konania) smerujúcemu k zbytočnému predlžovaniu konania (a k vzniku prieťahov v konaní) a zabezpečiť tak, aby poskytnutie súdnej ochrany bolo rýchle a účinné.“

6. Ustanovenie § 153 CSP o sudcovskej koncentrácii konania je normatívnym vyjadrením základného princípu zakotveného v článku 5 CSP, v zmysle ktorého môže súd odmietnuť procesné úkony, ktoré celkom zjavne slúžia na zneužitie práva alebo vedú k nedôvodným prieťahom v konaní.

7. Preto strana sporu má procesnú povinnosť uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas, pričom tieto nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr (objektívne hľadisko), ak by konala starostlivo (subjektívne hľadisko) so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

8. Platí, že ak neexistujú osobitné dôvody, predloženie skutkových tvrdení alebo dôkazných prostriedkov až na pojednávaní, nie je včasné (bližšie Števček a spol.: „Civilný sporový poriadok“, nakladateľství C. H. Beck).

9. Včasnosť uplatnenia procesného úkonu je tak dôležité hľadisko, ktoré súd v konaní posudzuje, avšak nie izolovane bez posúdenia okolností konkrétneho prípadu, ako aj bez prihliadnutia na ďalšie základné princípy sporového konania.

10. Ako vyplýva z uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/22/2020 zo dňa 31.03.2020: „Pokiaľ ide o včasnosť použitia prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany a koncentráciu konania, aj v tomto smere musia výklad a aplikácia ustanovení upravujúcich tieto procesné inštitúty byť v súlade so základnými princípmi CSP, predovšetkým so zásadou spravodlivosti a princípom právnej istoty a rovnosti účastníkov. Každý strane tak musí byť umožnené reagovať na prostriedky útoku, a obrany protistrany a prostriedky procesného útoku a obrany nemožno považovať za neuplatnené včas, ak sú reakciou na prostriedky procesného útoku a obrany protistrany.“

11. Krajský súd Košice v uznesení sp. zn. 11Co/276/2019 zo dňa 24.08.2020 zase vyslovil názor, že „Ak neexistujú osobitné dôvody, v zásade platí, že predloženie skutkových tvrdení alebo dôkazných návrhov až na pojednávaní nie je včasné.“

12. Keďže sudcovskú koncentráciu konania uplatňuje príslušný sudca podľa vlastnej úvahy, spadá do jeho kompetencie rozhodnúť, či na prostriedok procesného útoku či obrany, ktorý strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania, bude prihliadať (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 530/2018).

13. Využitie sudcovskej koncentrácie konania je tak v diskrečnej právomoci súdu, čo znamená, že súd podľa vlastnej úvahy rozhoduje, či na prostriedok procesného útoku či obrany, ktorý strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania bude prihliadať (bližšie aj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 530/2018 zo dňa 15.11.2018).

14. Hoci povaha sudcovskej koncentrácie je fakultatívna, vychádzajúc z koncepcie civilného sporového poriadku, pravidlom by malo byť neprihliadať na oneskorené procesné prostriedky. Ak sa však už súd rozhodne, že zásadu koncentrácie konania neuplatní, potom musí presvedčivo odôvodniť svoj postup

v konečnom rozhodnutí. Úvaha súdu o neuplatnení sudcovskej koncentrácie tak nesmie byť svojvoľná ani arbitrárna a z tejto úvahy musí byť zrejme aké osobitné dôvody súd zohľadnil, pre ktoré akceptoval procesné prostriedky predložené procesnou stranou oneskorene a ako súd tieto vyhodnotil aj z hľadiska aplikovania čl. 6 ods. 1 CSP, podľa ktorého strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, o to viac, ak v danej veci sa žalobca nezúčastnil pojednávania konaného dňa 17.09.2018, na ktorom žalovaný oneskorene predložil nové dôkazy, ktorými odôvodňoval nové skutkové tvrdenia, to všetko v záujme zásady spravodlivosti, právnej istoty, rovnosti zbrání, zásady kontradiktórnosti konania.

16. Na pojednávaní dňa 17.09.2018 súd prvej inštancie pojednával v neprítomnosti žalobcu a následne vo veci rozhodol dňa 18.10.2018, čo mal byť následok žalobcovej procesnej pasivity. Som toho názoru, že uvedený postup súdu by sa dal akceptovať len v prípade, ak by pri rozhodnutí veci súd vychádzal iba z dôkazov doložených stranami sporu v zmysle zásady koncentrácie konania a v zmysle zachovania rovnakých procesných práv pre obe procesné strany a v zmysle princípu právnej istoty. Súd prvej inštancie však zvolil postup, ktorým došlo k odňatiu procesných práv žalobcu, nakoľko na pojednávaní dňa 17.09.2018 vypočul žalovaného, ktorý súčasne predložil nové listinné dôkazy, ktoré súd prijal, pripustil ich ako dôkaz a následne ich poňal pri vyhodnocovaní dôkazov ako kľúčový dôkaz (odborné vyjadrenie).

17. Ak teda súd tieto nové listinné dôkazy prijal, porušil tým zásadu koncentrácie konania, nakoľko žalovaný mal procesnú povinnosť doložiť všetky dôkazy pri prvom úkone (písomné vyjadrenie žalovaného). Pripustenie dôkazu po prvom úkone je vždy na zvážení súdu, s prihliadnutím na okolnosti, či mohol žalovaný doložiť dôkaz aj skôr, prípadne iné okolnosti. Ak súd prvej inštancie pripustil nové listinné dôkazy (ktoré v odôvodnení napadnutého rozsudku považoval za kľúčové), nemal pristúpiť na pojednávaní k ukončeniu dokazovania a k rozhodnutiu vo veci bez toho, aby tieto dôkazy doručil žalobcovi na vyjadrenie (v opačnom prípade mu súd odňal možnosť konať pred súdom). Na tejto skutočnosti nič nemení ani fakt, že žalobca sa bez ospravedlnenia nedostavil na predmetné pojednávanie (čo by malo význam a dôvod pre ukončenie dokazovania len vtedy, keby súd rozhodoval iba na základe dôkazov doložených do prvého pojednávania). Ak súd pripustil nové dôkazy, mal ich doručiť žalobcovi na vyjadrenie a umožniť mu prípadne produkovať nové dôkazy, ktoré by sa viazali k novým skutočnostiam. Aj keby sa žalobca dostavil na pojednávanie a prevzal nové listinné dôkazy predložené žalovaným, prináležala by mu lehota na prípravu a nebolo by možné od neho požadovať vysporiadanie sa s týmito dôkazmi na pojednávaní, čo by znamenalo odročenie pojednávania a nariadenie nového termínu bez ukončenia dokazovania. Z uvedeného vyplýva, že súd odňal procesné práva žalobcu a odňal mu právo na spravodlivý súdny proces.

19. Poukazujem aj na zásadu voľného hodnotenia dôkazov, podľa ktorej súd hodnotí dôkazy v zmysle § 191 CSP podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Dávam do pozornosti ustanovenie § 191 ods. 2 CSP, podľa ktorého vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak. Zákonodarca v tomto ustanovení nachádza materiálne ohnisko princípu voľného hodnotenia dôkazov. Každý vykonaný dôkaz môže byť prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany spochybnený tým, že sa pripúšťa dôkaz opaku dokazovanej skutočnosti. Inak povedané, žiaden dôkaz nedisponuje predpísanou legálnou silou, ktorá by nepripúšťala dôkaz svojho opaku. S poukazom na vyššie uvedené je nepochybné, že žalobcovi bola upretá možnosť spochybniť žalovaným predložené listinné dôkazy na pojednávaní dňa 17.09.2018.

20. Na základe vyššie uvedených skutočností vyslovujem názor, že súd prvej inštancie svojím postupom porušil zásadu kontradiktórnosti konania tým, že neumožnil žalobcovi uplatňovať rovnaké procesné práva ako žalovanému, a to nedoručením nových listinných dôkazov predložených žalovaným na pojednávaní a neumožnením vyjadrenia sa k nim, prípadnému navrhnutiu nových dôkazov.

21. V tomto smere dávam do pozornosti náleží Ústavného súdu SR zo 7. júna 2016, sp. zn. III. ÚS 32/2015: „Podstatou kontradiktórnosti a s ňou súvisiacou „rovnosťou zbrání“ je, aby všetci účastníci konania mali reálnu možnosť využiť svoje procesné práva predložiť argumenty a reagovať na „protiargumenty“ protistrany. Osobitne to platí o sporových konaniach, v ktorých stoja proti sebe žalobca a žalovaný a kde sa v celom rozsahu uplatňuje kontradiktórnosť konania.“

22. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

23. Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

24. Jedným z aspektov práva na spravodlivý proces je teda - okrem práva domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde (prístup k súdu) - aj právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorá okrem iných procesných záruk kladie dôraz aj na zachovanie kontradiktórnosti konania a „rovnosti zbraní“ (podobne napr. III. ÚS 402/08). Podstatou kontradiktórnosti a s ňou súvisiacou „rovnosťou zbraní“ je, aby všetci účastníci konania mali reálnu možnosť využiť svoje procesné práva predložiť argumenty a reagovať na „protiargumenty“ protistrany. Osobitne to platí o sporových konaniach, v ktorých stoja proti sebe žalobca a žalovaný a kde sa v celom rozsahu uplatňuje kontradiktórnosť konania (napr. IV. ÚS 42/09, IV. ÚS 147/04).

26. Ústavný súd k tomu uvádza, že rozhodnutiu všeobecného súdu musí predchádzať postup zodpovedajúci garanciam spravodlivého súdneho konania v zmysle príslušných ustanovení ústavy a príslušnej medzinárodnej zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, najmä garanciam obsiahnutým v práve na prístup k súdu, v princípe rovnosti zbraní a práve na kontradiktórne konanie.

27. Ústavný súd poukazuje aj na ďalšie rozhodnutia ESLP, napr. vo veci Ringier Axel Springer proti Slovenskej republike č. 35090/07 zo 4. 10. 2011, body 84 - 86 s ďalšími odkazmi, a Hudáková a ďalší proti Slovenskej republike č. 23083/05 z 27. 4. 2010, bod 29, podľa ktorých požiadavka, že účastníci v súdnom konaní musia mať možnosť dozvedieť sa a reagovať na všetky predložené dôkazy a vyjadrenia, sa v ich prípade uplatňuje na odvolacie konanie, ako aj na konanie na prvom stupni bez ohľadu na skutočnosť, že odvolanie nemusí obsahovať nové tvrdenia (podobne napr. II. ÚS 584/2011).“

JUDr. Dana Šiffalovičová
členka senátu

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).